Ч. 215 (14.758). Львів, пятниця 1. жовтня 1937 Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.050.
" Банку Чеських Легіон. Праге „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . 15.00 "
Піврічно . . . . . 30.00 "
Річно . . . . 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Народи поневолені Совітами протестують перед Лігою Націй.

Представники політичної еміграції України, Азербейджану, Північного Кавказу, Грузії та Туркестану зложили предсідникові зборів Ліги Націй меморіял, що представляє положення народів поневолених Совітами, терор.

Большевики збройним нападом заняли немосковські краї, дарма, що визнали незалежність України та Грузії. Поневолені народи безнастанно борються з московським урядом і тим ослаблюють світову експанзію комунізму. Ці народи, що становлять половину населення СССР, сподіються симпатій та помочі культурного світу.

Англія і Франція визнають еспанський національний уряд?

Деякі льондонські щоденники твердять, що у спільній ноті до Риму Англія і Франція обіцяють признати урядові ґен. Франка права комбатанта, якщо Італія забере своїх добровольців з Еспанії.

Крім того, як відомо, справу евакуації італійських добровольців вяжуть з питанням визнання італійської імперії в Східній Африці.

Поворот Мусолінія до Італії.

Вчора Мусоліні приняв дефіляду і в год. 15.15 відїхав з одного з берлінських двірців (Лертер Бангоф), куди відпровадив його Гітлер.

В год. 3.43 поїзд Мусолінія переїхав німецько-австрійський кордон під Кіферсфельд; там висів з нього німецький почот під проводом мін. Геса. В Інсбруку поїзд затримався лише 2 мінути, вікна були заслонені, тому не відбулись ніякі повитання.

В год. 5.30 Мусоліні вїхав на італійську територію, де мають повитати його дуже святочно.

Ніякий офіційний комунікат не появиться, бо — як підмічують в німецьких урядових колах — промови обох диктаторів вповні схарактеризували ціль візити.

Японці бомбардували лише військові обєкти.

Японський уряд відповів на ноту американського державного уряду з 22. ц. м. у справі бомбардування Нанкіну. Він заявив, що японські летуни бомбардували лише військові обєкти в Нанкіні та в околиці. На цивільне населення вони не кидали бомб, зрештою заздалегідь повідомили його про бомбардування.

У відповідь на промови, виголошені у Раді Ліги Націй та в ліговому комітеті 23-ох, японське бюро в Женеві заявило в комунікаті, що японські летуни не бомбардували отвертих міст, бо до них годі рахувати Нанкін або Кантон. Вони бомбардували лише військові обєкти, стараючись щадити цивільне населення. Зате китайські літаки 14. серпня збомбардували французьку концесію в Шангаю, вбиваючи і ранячи понад 1200 осіб.

ЯПОНІЯ ВИСИЛАЄ ВІЙСЬКО ДО МАНДЖУРІЇ?

Райтер подає, що до Манджурії вислано поважні військові сили; ближчих вісток у тій справі нема.

ЯПОНЦІ ЗАНЯЛИ ТУНПАОТІН.

Японський ґенеральний штаб подає, що японські війська заняли Тунпаотін, 35 км. на південь від Танчов.

Китай хоче втягнути большевиків до війни з Японією?

ТАСС подає: Японський консуль у Шангаю вдруге повідомив совітський консулят, що

китайські літаки, перемальовані на японські, бомбардуватимуть совітську амбасаду в Нанкіні, щоби втягнути СССР до війни.

Совітський уряд відповів через свого консуля, що уважає цю версію провокацією і складає на Японію всю відповідальність за евентуальне бомбардування амбасади СССР.

ЯПОНЦІ ТВОРЯТЬ НОВУ МАНДЖУРІЮ?

Кореспондент щоденника „Ніші-Ніші-Шімбун" подає з Паотінфу, що японці проектують після перемоги утворити з 5-ох північно-китайських провінцій федерацію та здемілітаризувати їх.

Палестинські християни загрожені.

Британська королівська комісія, що студіювала положення в Палестині і запроектувала поділ того краю, зовсім не питала думки латинського патріярха Єрусалиму ні кустоша Францішканів. Вони мабуть неприхильно поставляться до поділу Палестини, бо на 31 латинських парохій 28 залишилось би в жидівській державі.

Католики мельхіцького обряду, що мешкають здебільша на півночі та в околиці Гайфи, в 90% стали би підданими жидівської держави; їхній голова, епископ з Акре, прихильний арабському рухові, залишився би без вірних. Коли ж возьби переселили би до арабської частини — як це предбачує британський плян — мельхіцькі церкви по жидівському боці опустіли би.

Палестинська католицька єрархія противиться поділові краю також з політичних мотивів. Під впливом зростаючого націоналізму і фанатизму оба уряди — жидівський та арабський мабуть поставились би неприхильно до християнства. Крім того арабські християни щораз то більше підпадають під впливи великого муфтія; релігійні ріжниці зникають під впливом зростаючої національної свідомости.

(КАП).

Як церковні справи зазублюються з національними.

Львів, 30. вересня 1937.

Недавно трапилися три події в католицькому світі, що мають для нас безпосереднє значіння, не лише у чисто церковній ділянці, але теж для нашого дальшого національного життя і розвою, бо у наших сучасних відносинах обі ділянки — національна і церковна — дуже часто зазублюються. Очевидно, можна говорити нині про це тільки щодо українських земель поза Совітами та про українську еміграцію — зокрема на американському суходолі, — тому, що релігійне і національне життя у Совітах знаходиться в незвичайно тяжких і ненормальних обставинах без можливости свобідного розвою і фактично відділене від цілого світа поза совітськими кордонами.

Згаданими подіями є цьогорічний **зїзд організації „Про Оріенте Хрістіяно" в Римі** у справі скликаня Міжнародньої Ради Про Оріенте Хрістіяно з метою розглянути сучасне становище християн, католиків на т. зв. Ближчому Сході і на Сході Европи, під яким треба розуміти передовсім европейську територію Совітів. Без сумніву, що на тому зїзді буде ширша згадка і про теперішні релігійні відносини на Совітській Україні у звязку з величезними переслідуваннями в Совітах католицької церкви та її духовенства, найсильнішого саме на українських землях між рижською лінією та Дніпром, як також і переслідування там релігії взагалі. Такий конгрес рішено скликати і слід сподіватися, що на ньому знайдуться теж і представники нашої церкви в Польщі, що матимуть нагоду висказати свої думки про релігійну і церковну справу нашого народу.

Друга подія, що дотичить вже тільки нас самих і має для нас велике історичне значіння — це **утворення окремої греко-католицької церковної провінції для трьох епархій у Чехо-Словацькій Республиці з осідком в Ужгороді та заповідь утворити нове греко-кат. епископство в Хусті** на Підкарпатській Руси.

Досі істнували на Закарпатті дві греко-кат. епархії — мукачівська з осідком епископа в Ужгороді для східного Закарпаття і пряшівська у Пряшеві для його західної частини, яка сьогодні адміністраційно входить у склад Словаччини. Обі ті епархії за мадярських часів підлягали угорському примасові, римо-кат. архиепископові в Остригомі, що й було одним з джерел мадяризації нашого греко-кат. духовенства за Карпатами та навіть мадяризації самої богослужби в останніх довоєнних та воєнних роках. Тепер матимемо дві окремі греко-кат. церковні провінції — з національного боку українські — одну в Польщі з осідком у Львові, другу в Чехословаччині з осідком в Ужгороді. Ця новоутворена провінція — вилучена зпід канонічного звязку з сутомадярським Остригомом — обєднає територіяльно хочби на церковному полі всіх наших закарпатських братів греко-кат. віроісповідання і слід сподіватися, що вже в найближчій майбутности при відрадній зміні осіб на становищах ординаріїв і при національному вихованні духовенства відограє позитивну ролю у нашому тамошньому житті. Оснування згаданої провінції треба вже і сьогодні вважати за одну з дуже рідких великих позицій нашого теперішнього загального національного біляпсу.

Останньою і найновішою подією є недавній шестий з черги **унійний конгрес у Пинську з перших днів вересня ц. р.** з його рішеннями та ще зокрема з цікавим рефератом польського

єзуїта о. Урбана, редактора журналу у польській мові „Оріенс", органу, що має на меті поширювати унію на східних землях Польщі і теперішніх Совітів. Про цей унійний конгрес була вже недавно інформаційна стаття в „Ділі" з критичним насвітленням самої конференції та її рішень.

Справі унії нашої церкви з Римом присвятили свої праці два духовні історики-дослідники: Гарасевич своїми Annales Eclesiae Ruthenae в латинській мові і Пелеш своєю „Geschichte der Union" у німецькій мові, але як нефахівці не дали вони нам повної синтези унії та її історичного значіння для відродження й розвою нашого народу. Зробив це щойно пок. Ст. Томашівський і продовжує це дальше проф. М. Чубатий та ще дехто з наших молодших істориків. Вони поставилися до унії позитивно і виказали та виказують її користи в національній ділянці, як і безсумнівні величезні шкоди з її поборювання, коли це робила зручно передовсім Москва для суто державних інтересів навіть при допомозі козацтва.

До легенд перейшов вискав одного з давніших поляків — хоч такі не перевелися ще й нині — про винахід „русинів" австрійським намісником графом Стадіоном у 1848. р. для розбиття поляків та про теперішнє істнування українців у Галичині за спонукою німців і за їх гроші. До такої самої легенди треба зарахувати і думку, що берестейську церковну унію зробили виключно поляки для своїх державних чи пак церковно-католицьких інтересів при помочі відданих собі кількох до того часу православних єпископів, що робили це теж для своїх особистих інтересів. Унія не була польською вигадкою, на що і вказує сама пізніша польська політика, але історичною конечністю, яка — на жаль — не знайшла у наших передових колах своєчасно відповідного зрозуміння та справедливої оцінки. А булаб виглядала зовсім інакше теперішня політична мапа Сходу Европи, на якій булаб і могутня українська самостійна держава!

Та те все історичні ремінісценції, що не стратили і нині своєї практичної вартости і то тоді, коли віджила унійна акція на наших північних землях, що знайшлися у межах Польщі. Ведуть її вже від десяти з горою років серед зовсім інших історичних і фактичних відносин, як це було після історичного церковного Берестя.

Унійну акцію в Польщі зробили головно монополем польського римо-кат. єпископату, відсуваючи зовсім від неї греко-кат. єрархію і духовенство галицької церковної провінції, що сама опинилась в межах Польщі. Властиво веде її пятьох „кресових" єпископів, в єрархіях яких живе автохтонне православне українське і білоруське населення і до них належить теж і властива канонічна юрисдикція. Одначе практично виконують її вони через окремого апостольського візитатора для конвертитів-унііятів, яким є — як відомо — еп. д-р М. Чарнецький. І зверхня, обрядова, форма нової унії є інша, як у Галичині, форма зближена до синодальної. Створено теж два осередки унійної праці — один в Альбертині для білоруських земель, другий у Дубні на Волині з окремою папською духовною семинарією; обома осередками кермують єзуїти східного обряду.

Дотеперішній вислід згаданої унійної праці менше як мінімальний і від кількох літ дальша акція опинилася у глухій вулиці. А здавалось би, що супроти релігійного і церковного розвалу на північно-східних землях Польщі живо там буде багате, не стане тільки женців. Для стороннього обсерватора цієї як-не-як історичної акції є відразу ясні її невдачі та їх причини. Найважнішою причиною є нехтування національного чинника, такого живого мотору у всіх проявах життя теперішнього світа. Чужий органічно і психічно польський римо-кат. єпископат і таке саме його духовенство, що не зрослися з грунтом і не всилі навіть відчути потреб навернених, на успіхи не можуть рахувати. Справа у своїй теперішній організаційній формі є вже згори засуджена на невдачу.

До великої справи треба великого морального авторитету. Має його митрополит Андрей Шептицький, перший з подвижників велеградських унійних зїздів і перший практичний унійний організатор та робітник ще перед світовою війною на теренах царської Росії, за що вона на ньому і помстилася — чернечою вязницею. Буквально ніодин з польських єпископів не мав і не має такого авторитету, як його мав і має митрополит Шептицький в унійних справах, не кажучи вже про придбаний ним досвід. Зверхня обрядова форма нової унії має тільки підрядне значіння, важний є дух, що його польські єпископи — здається — не дуже то розуміють. Зрештою у практиці не розуміють вони і вискаву папи Урбана VIII. про значіння українців (не поляків!) у зєдиненні Сходу.

Як сказано, на зїзді в Пинську порушено і становище римо-кат. церковних кол до православія, передовсім у рефераті єзуїта о. Урбана. Про це окремо.

Д-р Степан Баран.

—o—

Кокетування Совітів у Румунії.

Чернівці, 23. вересня 1937.

Вже нераз згадували ми про страховища, якими лякає румунська націоналістична преса своїх читачів „зростом рутенської іреденти на Буковині". Майже щодня містить „Універсул", „Курентул", „Порунка Времій" та інші такі органи сензаційні дописи буковинських кореспондентів, видумані „репортажі", поправді тільки доноси, на тих нечисленних іще залишених священників, учителів та урядовців-українців. Така систематична писанина, заохочує адміністраційні органи до дальших репресій.

Аж у суді виявляється наскільки така нагінка оправдана. Згадувати всі „дрібні події" із минулого місяця в Топорівцях, Веренчанці, Мамаївцях, Banилові — зайво. Всі вони скінчились,по довгих слідствах та розправах звільненням „ірендентистів".

Ясно, що такі методи адміністрації не змінюють добрих настроїв серед населення, а ще менше його ворожість до сусіда на східнім пограниччі. Сумніваємось чи навіть урядові кола вірять в „мир на Дністрі", про який свого часу „запевнювали" Літвінов та Тітулеску!

Не віримо також, що данайські дари Совітів (час до часу якісь мистецькі дешеві дарунки) та ввічлива усмішка букарештенського совітського посла Островського моглиб придобрити собі румунську політичну опінію.

Але коли беремо на увагу всі ті нісенітниці виписувані проти українців із Буковини і то по найбільших (накладом) румунських часописах, то припускаємо, що і щодо совітського фронту їх поінформованість досить обмежена.

Шкода тільки, що пресові лицарі не звертають своєї буйної уяви в ту сторону, звідки може загрожувати державі справжня небезпека, а марно витрачують її на впертих рутенів".

Станом облоги, цензурою та заборонами не можна винародовити одноміліонового населення (чого доказом десятиліття, безплідна практика!) зате можна витворити погрожу підставу для комуністичної пропаганди. Комінтерн не звертається тільки до невдоволених кляс, але й до меншин. Наслідки його пропаганди приблизно ті самі.

Коли уністична партія в Румунії працює не тільки в промислових осередках Семигороду або на залізничних фабриках Ч. Ф. Р. вона засягає дальше. Вкорінилась навіть у Добруджі і там використовує невдоволення болгарської меншини. Жертвою падуть не спролетаризовані робітники у пристані Констанци, але шкільна молодь. Дотепер відбулися десятки процесів болгарських середношкільних учнів та студентів, „прихильників Союзу визволення червоної Добруджі".

Є це яскравий приклад, як вміло попрацювали союзники Румунії; загострюючи болгарсько-румунські взаємини, витворюють собі кадри для „найближчої балканської розправи".

А тим збентеженим патріотам, які щоденно перемелюють у провідній національній пресі про „загрозу на Буковині", перелицитовуючи дітвацький спосіб своїх сусідів — радимо, звернути свою перечуленість у сторону неприродних сусідів і союзників: Совітів.

Варт пригадати нашим пресовим опікунам декілька фактів для їх інформації.

По заключенню румунсько-совітського договору, коли Літвінов зложив правне визнання Басарабії, як території приналежної до Румунії здавалося, що зносини між цими „союзниками поневолі" впорядкувались. У Женеві взаємно підпомагалися Літвінов та Тітулеску, виступаючи проти „фашистівської агресії". Але в краю? Зросла комуністична пропаганда в Румунії, поруч із протирумунською в Росії!

Протирумунська пропаганда в Росії ведеться тепер „ударним гаслом": „Проч руки румынских захватчиков от Бессарабії"! У Москві (розуміється!) є осередок „Совіту общества бессарабцев". Луценку та Дембу видають журнал, посвячений „окупованій Бессарабії". Мій знайомий, представник одного заграничного пресового концерну позичив мені кілька примірників того журналу-місячника. Це недавні числа, перед заключенням голосного союзу, в який так наївно повірила румунська демократія.

Щоб не вносити в ці рядки „буржуазного" песимізму, а дати щось веселішого, подаю уступ письма учителів „Слободзейського района до тов. Сталіна".

Після зазивів, щоб допомогти братам молдованам, що мучаться в біді та анальфабетизмові (розуміється не в Росії, а „там, за Дністром") звенить на закінчення овація: „Да здраствует вождь та учитель народов, нам любімий та мудрий Сталін".

А в „Рибницькім районі" голосніше:

„Але ми пересвідчені, що настане день, коли і трудящі бессарабці скинуть із себе своїх гнобителів та експльоататорів і заживуть так, як живемо тепер ми — колгозники молдавани".

А коли тов. Левенсона, очевидно також молдованина, звеличали „ордером Леніна" — то офіціоз „будучої бесарабської республики" кличе: „Да здраствует свободная советская Бессарабія!"

Ч. 4/37 містить мапу „буржуазної Малої Антанти" — там Басарабія відділена від Румунії окремою лінією і причеплена до Росії! Зразок явного вмішування Совітів у політичні поединки Румунії, є рішення Комінтерну:

„Ми підтримуємо або будемо підтримувати всі роди та форми такої концентрації демократичних сил проти фашизму в Румунії". (Ч. 6/37).

А в ч. 7/37 наново недвозначне відношення:

„Уже 20-ий рік продовжується румунська окупація в Бесарабії. Сьогодні широкі трудящі маси Бессарабії ще більше спочували большевизмові і революції, ніж у 1918 р., коли їх обманом та насиллям, всупереч свому спротивові відорвали від великої рідні народів, що створили С. С. С. Р."

Думаємо, що досить цих кілька прикладів для образу румунсько-російських зносин. Зазначимо ще, що совітський союзник відповіг

ніше приготовлений до дальшого розвитку так початого „порозуміння“. Російські наукові та пропагандивні видання докладно обзнайомлюють з усякими проявами ослаблення ненавидного, але „тимчасового сусіда“.

Замовчуючи свої власні катастрофи, вони уважливо слідять де і чому вимирає румунське сільське населення (нпр. в Банаті), черпають відомости про дійсний фінансовий стан (новий румунський буджет), заторкують дразливі меншинні питання. („Тигиня — столиця нещасних“).

Вони виловлюють „картини нужденного життя“ саме із румунської „демократичної“ преси. („Дімінаца“, „Адеверул“, „Лупта“). І тут, виринає для цензури питання, яка преса в дійсности грізніша: та безбарвна буковинська чи горячкувата та демократична, в Букарешті. Для цензури прийде час застановитись, чи доцільно є забороновувати ввіз видання „Червоної Калини“ або затримувати на почті дозволене „Діло“, робити труднощі українським публіцистам; чи відповідніше є докладно обзнайомитись, що пише совітська преса про Румунію, в який спосіб поширюються літвінівські органи „Журнал де Моску“, „Ізвестія“ та інші.

Не знати чи дотеперішня адміністративна практика на Буковині не відкриє вдячне поле праці для совітських полпредів та їх скритих „демократичних-партійних“ ударників!

А тоді якось буде за пізно! **нч.**

—0—

рор є невідлучною дитиною хаосу. А ніщо так дуже не відповідає замірам Комінтерну, як хаос у Польщі...

...Треба ці справи розглянути і швидко вирішити. Треба сміливо поглянути правді в очі, треба зайнятися не тільки формальною сторінкою вини і кари, але передовсім засадничою і моральною генезою тої проблеми, яка може хвилюватись, бо веде нас на бездоріжжя“.

Слушні, розумні слова. Обома руками треба під ними підписатись. І саме ми проповідували ті правди віддавна та проповідуємо їх надалі. На жаль — у відношенні до польсько-україн-

ської дійсности ті правди не всюди находять і нині зрозуміння. Так напр. маємо зовсім свіжі погрози масової збірної відповідальности за індивідуальні каригідні вчинки, себто погрози терором супроти невинних людей та установ. Стрічаємося з такими покликами ніби поважних польських громадян, як те, щоб „за кожну польську хату спалити 5 українських“. Одночасно стара правда, щоб доходити до самого джерела терору, лічити причини, а не симптоми недуги, все ще не находить послуху.

З польської преси.

ГРІЗНІ НАСЛІДКИ ТЕРОРУ.

Після авантур на вулиці Свентокшиській у Варшаві, центрі книгарського й антикварського руху, де з нагоди нового шкільного року не допускали до книгарень та били жидівських учнів і студентів, що приходили за книжками, — польську прилюдну опінію схвилював черговий вибрик на ще більшу мірку: напад зорганізованої боївки „Звйонзку Млодей Всі“, проурядової організації, на якої чолі стоять недавні 105-відсоткові ендеки, на редакцію варшавського щоденника „АБЦ“, органу теж націоналістів зпід знаку ОНР. при чому важко побили головного редактора Залєського. Напасники були озброєні в револьвери, тероризували ними стрічних, стріляли, словом, поводились, як у Мексику, а не в центрі Варшави.

Ця подія спонукала цілий ряд польських газет присвятити увагу тому сумному явищу нинішньої дійсности в Польщі, якому на імя — терор. На увагу заслуговують міркування проурядового „Курієра Поранного“ з 28. ц. м. Читаємо там м. і.:

Ми є від якогось часу свідками терористичної акції в краю. Ця сумна акція прийняла в останніх днях ширші розміри. Не будемо розглядати загадки та питання: хто той терор стосує, тому, що 1) цим питанням цікавляться передовсім слідчі органи влади, 2) для оцінки терору це зовсім байдуже...

...Байдуже теж, проти кого той терор стосований. Поминаємо покищо проблему доцільности терору, але стверджуємо, що хто сьогодні кидає бомбу чи петарду на соціялістичний похід та завтра на редакцію жидівського часопису, той післязавтра може вжити цієї самої зброї проти кожного, кого покаже йому невідповідальний і законспірований провід злочинної роботи, чи навіть на кого впаде особиста нехіть терориста.

Бо метода терору є в найвищому ступні деморалізуюча, особливо, коли вона толерована і має характер системи. Доказують це історії всіх без виїмку терористичних організацій. Люди, виховані в атмосфері терору, находяться завжди на небезпечній дорозі до викривлювання характеру. Під цим оглядом нема абсолютно ніякого сумніву...

...Будьмо справедливі і вдармо себе всі по черзі у груди: не судім лише фіналу, але розгляньмо його причини і нашу вину у них. Те-

„УКРАЇНСЬКА АТАКА НА ПОЛЬСЬКУ ПРЕСУ Й ПОЛЬСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ“.

Оголошені у нас вчора резолюції УПР проти польської протиукраїнської нагінки потрактувала польська україножерна преса не як акт української самооборони, тільки як — атаку на поляків! Обурення „Веку Нового“ та „Дзенніка Польского“ просто гумористичне: їм вільно виписувати на українців останні нісенітниці, цькувати польське громадянство, лаятись та ображувати, колиж українці проти цього застерігаються і протестують — крик, що це — мовляв — українці „кидають рукавицю“. Не ординарні уваги позволяє собі навіть такий „Експрес Вечорни“, який живе тільки брудними сензаціями з кримінальної хроніки та веде спеціяльну „наголовкову“ політику, перепачковуючи таким робом симпатії до червоної Еспанії.

З журналістичного обовязку, як своєрідний документ, подаємо заяву „Дзенніка Польского“ зложену з цієї нагоди в числі з 30-го вересня ц. р.:

„Дз. П.“ боронив і буде боронити польського стану посідання у півд.-схід. воєвід-

ІЛ. ЧОЛГАН. 6

Літнищеві лінощі.

ЗОВ ЧОРНОГОРИ.

День заповідався звичайний. Сонце і літники вже встали. Встаєш і ти.

Постановляєш піти зараз до каменя Довбуша, бо давно там не був (щось три дні!), почути, що нового (що може бути на літниську нового?) і побачити нових людей (хоч вони тепер усі подібні). Дорога веде цілий час понад Прут, що пливе під уривчастою скалою. На ній зноситься угору зелена стінка смерек, а над самим урвищем притулились до себе дві берізки; мов зі страху, щоб не впасти в воду.

Нипаєш по городі „зеленої“, потім „камяної“. Тихо „хоч маком сій“. Аж на запашній сіножаті зустрічаєш адміністратора одної віллі. Тіло найкращого тенора між журналістами і найвизначнішого журналіста між тенорами опалене на бронз мов „постумент „чорної сорочки“ з італійського музею; його сині очі, мов незабудьки, як впевняє одна дама. Здивовано питає:

— Ви не знаєте, що ціле товариство їде на Говерлю? Вже пішли на стацію.

— Направду? Я і не знав!

Поспішаєш на стацію попрощати туристів, яких кличуть до себе сині верхи Чорногори. Вже всі в комплеті — за пять хвилин поїзд до Ворохти. Нараз одна учасниця пригадує собі, що забула в хаті виказку і треба забавитись у Нурмія.

Ще дві хвилини. Нараз хтось гукає:

— А ви чому не їдете?

— Я щойно тепер довідався.

— Сідайте з нами! Дивіться, які наплечники повні — перегодуємо і вас. Гроші маєте?

— Ні.

— А леґітимацію?

— Ні.

— А блюзу, светер?

— Таж бачите мене перед собою. Я вибрався на пляжу, а не на Говерлю.

Знов олімпійський біг і за хвилину товариш позичає блюзу і светер, другий леґітимацію, третій купує білет і коли на стацію впадає льокомотива, тебе втягають до вагону. Стає лише часу, щоб крикнути до тих, що лишаються:

— А підіть до Ямного і скажіть, що мене схопили ґанґстери на Говерлю!

Лишається молодий спортовець, що „на Говерлі зуби зїв“ і вона його вже не тягне та літературний критик, що іронізує з туристів:

— Чи не мав рацію той жид, який казав: „Вилізуть на гору та ахкають: як там удолині чудово! Як у долині чудово, то пощо драпатись на гору?“

А тимчасом ти їдеш у саме серце Карпат — у Чорногору, до самого серця Чорногори — на Говерлю. Це називається що ти послухав непереможного зову Чорногори...

СТРІЧА НА ГОВЕРЛІ.

У Ворохті довший постій. Ціле товариство розсідається і простягається на лоні принадної сіножаті. Господарі, до яких загостила ціла прогулькова дружина, принимають усіх увічливо і розказують, що вони саме вчора — вернулись з Говерлі.

У другій годині сідаємо на залізничку. Синьоока докторова лічить, „чи хто не загубився“. Є всі: панна Ґена, молодий лікар із маленькою валізочкою мов до манікірів, два медики (нема страху — можна нетільки ногу, але й голову зломити!), поет зі старшинською поставою та один смотрик „фраєрське вушко“ — названа так за те, що так прозиває всіх хлопців. Разом 8 чоловік.

Залізничка пнеться щораз вище: Арджелюджа, Завоела, Форещенка. На мент засиніла вдалі кругла „голова“ Говерлі і зникла за густою заслоною лісів.

Серед дебрів — схоронище на Заросляку: телефон, радіо, ресторан, пошта, електричне освітлення. А повітря дзвінке, як дзвінка водичка Пруту, що пливе коло Заросляка.

Товариство зміцнює свої сили. Кожний хоче набрати „альпіністичного ґазу“. Ще нині Говерля, завтра Шпиці — це не жарти. Шукаємо в цінику буфету: літра кипятку 20 сот. Заваримо зараз чаю, хоч плавай у ньому! Тобі кожний щось тицьне в руку:

— Їджте, може ще дати?

Виходить — несогірше бути таким „прогульковим годовищем“. Тільки медик ч. 2., наливаючи собі третю шклянку чаю, зідхає:

— Хто думає, що я вже наївся, той наївний.

Сонце хилиться за гори, як ідемо вперед. Ми мусимо побачити захід сонця на Говерлі!

Плаєм, а потім через Прут і починається уже „підхід“ на Малу Говерлю. Ліворуч славні каскади Пруту. Промені заходячого сонця бють у них і виглядає, що це не вода, а срібло паде з потужних скель. А хіба вода Пруту під Говерлею це не срібло?

Карловатий терен пнеться по узбіччях і трохи заважає, трохи помагає. А вгору треба дертися щораз стрімкіше, дехто пристає відпочиваючи.

(Далі буде)

ствах. Це наш національний обовязок і на це видаємо наш часопис. Всякі нормалізації національних відносин на наших землях вважаємо тільки тоді доцільними, коли вони не є параваном, за яким приготовляється цілком свідоме ліквідування польщини (?! — Ред.). Хочемо і бажаємо мирного співжиття обох національностей, але це може статися тільки на платформі щирих обосторонніх інтенцій, у рямах польської держави. Однак в атмосфері щирих інтенцій не можуть мати місця систематичні злочинні замахи, будьто невідповідальних одиниць. Якщо невідповідальні одиниці в даному громадянстві надто часто доходять до голосу, то вони мимохіть стають виразником правдивих настроїв, що пронизують глибину даного громадянства.

І тому перестерігаємо ціле руске громадянство, що коли воно змагає до щирої нормалізації, то мусить напружити всі сили в напрямку зміни атмосфери, а не тільки обмежитися до не завжди добре маскованої нормалізаційної політичної гри".

Цікавий спосіб розумування, цікава ціла ментальність пп. редакторів „Дзенніка Польского"! „Нормалізація" на їх думку має полягати на тім, щоб затримати забраний українцям польський „стан посідання", напр. у ділянці шкільництва, самоуправи, мовних прав і т. д., заге кожна вимога українців не то дати їм які-сь нові права, а привернути ті, що вони їх колись, ще й за польської влади, мали, це „приготування до свідомої ліквідації польщини"!! У чому та ліквідація колинебудь проявлялася — про це ні чичирк.

Далі: коли два роки „нормалізаційного" періоду минули у краю якнайспокійніше, коли вибори з голосуванням на двох кандидатів не викликали ні одного різкішого протесту у масах, — то цього явища польська преса „не зауважила". Але коли радикалізація соціяльних і національних відносин приходить саме через невдачу „нормалізації", тоді — винуваге ціле українське громадянство! Польській пресі вільно було два роки кпити собі з „нормалізаційних" заходів українців. „Век Нови" кепкував собі навіть з української заяви у справі відношення до війська. І це було в порядку. Колиж українці вказують на сутні причини радикалізації настроїв та обвинувачують у цьому саме ту невідповідальну, неосудну, божевільну кампанію шовіністичної польської преси і шовіністичних організацій — тоді це злочин!

„НЕ ГНОБИТИ УКРАЇНЦІВ, ЛИШЕ БОРОНИТИ ПОЛЯКІВ"!

Тої самої матерії торкається велика статтяпід повищим наголовком в „ІКЦ" з 30. IX. Це властиво продовження полеміки з Олександром Бохенським, який у „Політиці" заатакував бувгостро „ІКЦ" за його україножерну кампанію. Проти О. Бохенського „ІКЦ" отозвався уже був негайно статтю „Блуди блудних лицарів", в якій представляє себе як єдиного знавця національних відносин; тепер наводить листа Бохенського до Редакції „ІКЦ" та свої з цього приводу уваги. Всі ті уваги — це одно велике крутійство, одна велика облуда. О. Бохенський ставить справу в той спосіб, що — мовляв — розвиток польського культурного й матеріяльного стану посідання не повинен іти коштом українського, а полякам не повинно це шкодити, коли українські діти ходили до українських шкіл. Той аргумент „ІКЦ" поминає мовчанкою. У відповідь на статистику, яка вказує, що „лекс Грабскі" скінчився ліквідацією українського народнього шкільництва, „ІКЦ" здобувається на заміт, що й полякам той закон пошкодив (чим?!). На заміт, що український селянин душиться на карловатих господарствах, не маючи змоги купити кусника землі, чуємо старі аргументи, що поляки не забороняють українцям торгувати українською землею, але польської не вільно українцям купувати: знову промовчує ікацівський полеміст, звідки у руках польських дідичів узялася та земля, хто її обробляв, чи не має ніякого значіння „право поту", та що має діяти український селянин, коли не може докупити землі, не може виемігрувати не сезонові заробітки, не може перейти на роботи до фабрик, яких у краю нема, не має для своїх дітей місця у державних та самоуправних установах?!

Капітальне таке речення:

Боронючи польського стану посідання і домагаючися не спеціяльних прав для поляків у Східній Галичині, але бодай дати їм рівні шанси у дотеперішній нерівній боротьбі, причинюємося більше до угрунтування польської державної думки на тій землі, як дискусією на тему ріжних доктринерських теорій...

Колиб ми не знали, що в основі такого писання лежить злоба, глум та облуда, можнаб подумати, що написала ті слова якась хвора людина не з того світа. Нерівні шанси боротьби при істнуючому законодавстві, при переведеній строгій централізації та уніфікації держави, при підпорядкуванні всієї самоуправи польському державному апаратові, при ліквідації українського народнього шкільництва, при відсутності фахового та вищого українського шкільництва, при браку доступу до державних становищ і до впливу на хід державних справ, при запряженні до польської національно-суспільної праці всього державного апарату, при таких явищах, як шикани при залізничних касах, коли хтось українською мовою зажадає білету їзди, при трактуванні петентів, які говорять українською мовою в державних або самоуправних установах, як демонстрантів!

—o—

Чи православний патріярхат у Польщі?

ЯКА ЦІЛЬ РУМУНСЬКОЇ ВІЗИТИ МИТРОПОЛИТА ДЕНИСА?

Варшава, 28. вересня.

Українська загальна опінія може памятає ще вістку, що її принесло було „Діло" (28. червня ц. р.) про здогаданий намір польських державних чинників креувати „самостійний" православний патріярхат. Тодішні поголоски, що кружляли у варшавських православних колах, впевняли, що створення такого патріярхату при нагоді польсько-румунського порозуміння мало би закінчити безконечний формально правний хаос у відносинах між православним духовенством та урядовими чинниками.

Нашу інформацію передрукувала тоді попспішно майже ціла опозиційна й незалежна польська преса, а проурядова преса її промовчувала. Тимчасом деякі події, що відбуваються саме тепер, підтверджують її правдивість.

Українська преса подала вже згадку про те, що митрополит Денис виїхав у мин. пятницю, 24. ц. м., в асисті еп. Сави й архимандрита Протасевича (обох ряних москалів) з візитою до патріярха православної румунської церкви Мирона.

Від себе додаємо, що відїзд митрополита мав характер політично-державного акту; відїзджаючого проводили на двірець крім представників румунського посольства ще й делегати міністерства закордонних справ та міністерства віроісповідань.

Як довідуємося з добре поінформованих кругів, візита митрополита Дениса була підготовлена ще весною і має на меті обговорити деталі проекту „польського православного патріярхату" в порозумінні з румунськими найвищими духовними колами.

Правда, дехто пояснює подорож митр. Дениса скромним бажанням ревізитувати короля Карла, який був у православній церкві підчас свого побуту у Варшаві. Зате інші впевняють, що вже в жовтні до Варшави прибуде з ревізитою румунський патріярх Мирон.

Цікаво, що православні холмщаки й волиняки вяжуть з цими подіями деякі надії, а саме що будуть швидко відчинять позамикані владою церкви, що буде звернена церковна земля, що будуть підвищені дотації, та взагалі — що прийде поправа у правному стані Прав. Церкви.

Покищо маємо у православному житті дальший хаос, якого прикладом були м. ін. відомі почаївські події.

Гром.

МИТРОПОЛИТ ДЕНИС У БУКАРЕШТІ.

(ПАТ). Вчора 29. IX. в 10. годині митрополит православної церкви у Польщі і патріярх румунської церкви Мирон перейшли з процесією до катедри і там відправили богослуження за румунського короля і польського президента.

В 12. годині відбулося засідання Синоду румунської церкви, в якому взяв участь польський шарже д' афер, генеральний секретар міністерства віроісповідань та предстаник царгородського патріярха. Темою всіх промов була польсько-румунська приязнь.

На сніданку в год. 13. патріярх Мирон виголосив промову по румунськи, митрополит Денис відповів йому по польськи. Він заявив, що **польська православна церква безнастанно працює над закріпленням могутности польської держави і є горда з приязни з румунською церквою. Співпраця обох церков є одним із чинників, що скріплюють польсько-румунський союз.**

Пополудні митрополит Денис зложив на могилі невідомого вояка вінок з білих і червоних цвітів.

У ЦАРСТВІ СТАЛІНА.

НОВИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПОДІЛ УССР.

Союзний виконавчий комітет затвердив постанову українського комітету, який утворив на території УССР 4 нові області, а саме:

1) **полтавську** з 40 районів харківської області і 4-ох київської;

2) **житомирську** з 30-ох районів київської округи і 5-ох винницької;

3) **кам'янецьку** з частини винницької;

4) **миколаївську** з 33-ох районів одеської округи і 9-ох дніпропетровської.

Крім того до винницької округи прилучено 4 райони з київської.

„Комуніст" пояснює, що цей новий поділ оправдують зміни в політичному, господарському і культурному житті УССР, зокрема у промисловлення деяких околиць. (ВУ).

Зміни в адміністративному поділі переведено в цілому СССР, ліквідуючи або зменшуючи при цій нагоді національні автономні одиниці. Найсильніше окроєно автономну монгольсько-бурятську республику, прилучуючи велику її частину безпосередньо до Росії. (АТЕ.)

ВІДБУДУЮТЬ ЗОЛОТІ ВОРОТА?

Мабуть небавом відновлять руїни Золотих Воріт, які тепер вистають на півтора метра понад рівень вулиці, на перехресті вулиці Короленка і Ворошилова. Золоті Ворота, монументальний памятник нашого будівництва з XI. століття (збудовані 1037. р.), завалилися щойно в XVIII. столітті.

БОРОТЬБА З УКРАЇНСЬКИМИ НАЦІОНАЛІСТАМИ В КОМСОМОЛІ.

Голова всесоюзного комсомолу Косарієв приїхав до Харкова, щоби перевести чистку в тамошньому комсомолі. На сходинах висловив він невдоволення з дотеперішнього ходу чистки в комсомолі УССР, де боротьба з „буржуазними націоналістами" щойно почалась. „Якась бридка рука — заявив він — намагається відвернути активних комсомольців від проводу комсомолу і партії".

Чисельний стан харківського комсомолу маліє: нових членів вписується мало, а давних провід викидає масово, щоб не наразитися на заміт нечуйности. (ПАТ).

РОЗВАЛ СОВІТСЬКОЇ ВЛАДИ.

МОСКВА, 30. 9. АТЕ. Совітські часописи оголошують постанову Совнаркому п. н. „Відкликання шкідливого розпорядку комісаріяту земельних справ і комісаріяту оборони СССР". Це перший випадок, що Совнарком обвинувачує публічно народній комісаріят оборони в шкідливій діяльності. У звязку з постановою Совнаркому в комісаріяті земельних справ переведено арештування серед шефів поодиноких відділів. Слід надіятися, що будуть арештування теж у ресорті марш. Ворошилова.

—o—

По широкому світі.

Швайцарська державна рада ухвалила 50,500.000 кредиту на закупно артилерійського матеріялу.

Французькі радикали намагаються увійти в контакт з католиками.

Ємен мала арабська держава, визнав прилучення Абісинії до італійських кольоній.

—o—

ЖІНОЧА СТОРІНКА.

Перша брехня.

Найприкріший день для матері, коли вона доперше помітить, що її дитина намагається їй збрехати. Брехня є джерелом дальших недобрих вчинків та доводить аж до злочинів. Ось чому мусить кожна мати звертати пильну увагу аби дитина не навчилась цього страшного зла. Кому пощастило збрехати вперше, той спокійно брехатиме й далі і дійде до такого мистецтва в брехні, де вже брехатиме й тоді, коли не буде в цьому потреби.

Нема мабуть ніодної дитини, яка колись не збрехалаб. Причин до того є багато: страх, фальшива гордість, чванькуватість. Першу брехню дитина не так легко затаїть. Почервоніє, затнеться в мові, дивитиметься в бік. Отже мати легко здогадається, що дитина збрехала, коли вважатиме на дитину при розмові. Щож в такому випадку має зробити мати?

Ніколи не сміє мати в такому випадку справу поминути мовчанкою. Треба з першого разу вияснити дитині, як негідне людини брехати і які будуть цього наслідки. Треба дитину примусити задуматись поважно над її вчинком, часом у літературній формі представити кару за брехню, щоб дитина лекше зрозуміла зло неправди. Коли не поможе лише словесне упімнення мусить наступити кара, особливо, коли такий нахил до брехливости починає частіше проявлятись. Прикро дитину карати, але в цьому випадку необхідно, якщо не хочемо, щоб дитина стала шахраєм, злодієм та взагалі непоправним злочинцем. Особливо треба гостро стерегтись тої брехливости у дівчат, в яких причиною цієї хиби часто буває чисто жіноча легковажність хвалькуватість. Той, кому дома пощастило збрехати, буде це робити і перед чужими. Той, хто в дитинстві фальшує правду, може дорослим дійти до фальшування підписів на векслях. День першої брехні — важний і може мати вплив і на ціле життя.

Помилку роблять ті батьки, що в брехні дитини часто стараються бачити нахил до фантазування, часом навіть такою буйною фантазією своєї дитини тішаться, бо здається їм, що нема в ній нічого шкідливого і що коли дитина стане старша, то зверне цей свій нахил у корисний бік. Дійсно деякі діти виявляють в брехні незвичайний хист і подивляти можна їх винахідливість та барвистість у брехні, але це сумний хист і треба його в зародку нищити, даючи фантазії дитини інший безпечніший напрям.

Народня наша приповідка каже: „Брехнею світ пройдеш та назад не вернешся". Цю мудрість мусить собі добре затямити кожна розумна мама, а ще поруч з нею другу: „До пори дзбанок воду носить"...

Особливу увагу треба вже тепер, на початку шкільного року звернути на тих дітей, що йдуть вперше до школи. Там мають нагоду зустрітись з товаришами, що захоплюватимуть їх своїм мистецтвом брехні, а кара в школі чи недобра нота можуть бути великою спокусою для брехні дитини, яка схоче з ріжних мотивів перед мамусею свою провину скрити.

Я. О.

Балачки про моду.

ФУТРА НА ОСІННІХ КОСТЮМАХ.

Здається, що цієї осени і зими футра взагалі будуть у великій моді і прикрашуватимуть ними не тільки плащі, але й суконки. Та покищо з певністю заволоділи футряні прикраси осінні костюми і вихідні (на вулицю) суконки.

Опишу тут кілька моделів оздоблених футром:

1) Гладка, спортового стилю, чорна суконка має футряний передок з комірчиком до пояса. До того тричвертеве „пальто" оздоблене вузькою футряною лямівкою на обох полах, довкола коміра та долиною, до того невеличкий футряний зарукавок.

2) Темнозелений, французького крою костюм, оздоблений бронзовим футром на комірі та кишенях, до того бронзовий шкіряний пасок.

3) Досить довгий жакетик костюму (нижче бедер) з англійського матеріялу має футряну оздобу на плечах у формі невеличкої пелеринки з гострими кінцями. Футро коротковолосе (сельскіни, бобрик чи інш.).

4) Елегантний чорний або темночервоний костюм з досить довгими заокругленими полами, запнутий збоку. Футро вузькою лямівкою зложене так, що творить враження другого коротшого жакетика, що вбраний на довший. Футряний комірчик та вузька футряна лямівка, що йде по рамени і вздовж всього рукава. Футро коротко-шерсте.

5) Мужеського крою жакетик з футряним коміром і вилогами та кишенями, облямованими футром. Пасок теж футряний. Колір такого костюму оливково-зелений, або гірчично-жовтий.

6) Чорний костюм з довгим „тричвертевим" жакетом. Запинається з боку. Футряний стрімкий комірчик, футряні вилоги на кишенях та футряні високі маншети, шкіряний широкий пасок. Футро — чорний баранок. Такий темногранатовий костюм з сірим баранком нагадає нам наші українські „юпки" чи „чумарки", особливо коли в зимі візьмемо до нього ще й смушеву сиву шапочку.

7) Костюм для старшої пані: гладка спідничка, до того рівна, досить довга блюзка з скісними кишеньками, запинана напереді футряними гудзиками та з футряним комірцем. До цього рівний тричвертевий жакет незапинаний напереді з футряними вилогами. Колір чорний або темно-сірий. Футро: баранок, або сельскін і.

8) Гладка касакова суконка. Футряний стрімкий комірчик та вузька футряна лямівка долом касака та довкола вузького рукава. Може бути до того шкіряний широкий пас або й без нього. Так може бути вшитий і костюм запинаний на раменах та попід пахою. До того футряна шапочка та зарукавок і в зимі маємо костюм на совги та прогульки, але в такому разі спідничку робимо трохи ширшу долиною, або „кльошовану". Цей фасон добрий і для молодих дівчаток і для старших пань, але хто має струнку лінію і високий ріст.

До цього ще маленька заввага. Вихідні сукні, осінні та зимові костюми оздоблені футром вимагають великої обережности від тих, що мають трохи кругліші форми. Їм вільно носити футряні оздоби лише в тому випадку, якщо ці оздоби йдуть вповздовж і то не широкими лямівками. Стрімкі комірчики з футра добрі для тих, що мають довшу і тонку шию.

Рита.

НАШ ДІМ.

ПЕРЕДПОКІЙ.

„Модернізуємо" своє помешкання. Викидаємо старі меблі з рівьбленими оздобами, в яких залягав відвічний пил, плюшові фотелі, тяжкі портієри, що забирали світло і теж були збірником пилу та ріжної нечисти та допомогали бацилям затримуватись у помешканні. Взагалі робимо ріжні „реформи", що мають на меті упростити наші невеличкі модерні кімнати і головне оздоровити їх, а господині ще й заощадити багато часу при порядках.

Та при цій „модернізації" часто-густо, назагал у 99 відс., забуваємо ми змодернізувати наш передпокій. А проте передпокій є звичайно найдошкульнішим свідоцтом кожної господині. Він говорить найбільше про порядки в кожному кутику її хати. Яке перше враження винесе гість вступаючи до хати — такими очима дивитиметься він і взагалі на мешкання. З яким останнім враженням виходитиме він з хати так і думатиме загально про відвіданий дім. На жаль, про це забувають наші господині і не рахуються з тим.

Пересічний передпокій наших міських мешкань це темна, довга ковбаса з затхлим повітрям та всякими кухонними пахощами. Є це склад старих меблів, ріжних шаф, які повикидали ми з покою, але які ще жаль нам викинути з дому, столики з прикрасами, потемніле дзеркало з різьбленими рамами, а на підлозі старі подерті хідники. Вішало для одежі чомусь все зле тримається, в куті стоїть ще й старий, садовий фотель з прутів, що почорнів від старости, а прути на сідалі повигинались та стирчать на всі боки. Щоб цього не було дуже видно, старається прикрити господиня те сідало куснем якогось старого килимка чи витертою плюшовою подушкою, бож до передпокою жаль і давати щось краще. На шафі та попід столиком ріжні валізки, папірові мішечки з капелюхами, а в куті вогкі парасолі та купа кальошів наших „найдорожчих"... Запорошена слабенька електрична жарівка аж під стелею соромливо дивиться на ввесь цей домашній затишок...

Модерний передпокій може теж має не багато світла, але він ясний від самої обстанови. В ньому мало меблів, де міг би збиратись пил, тому і повітря тут чистіше. Звичайно в добре упорядкованім передпокою є гладка, лякерована широка шафа, до якої всі домашні дають верхню одіж. В шафі є полиця на капелюхи. Вішало це широка дошка з вробленим до неї посередині дзеркалом. По боках дзеркала на дошці є кілька гаків, на які вішають свою верхню одежу гості. Під дзеркалом вузенька поличка на рукавиці гостей, під поличкою пристосоване місце для парасолів, під якими є жолобок, де збирається вода, якщо випадково хтось поставив мокру парасолю. Все це теж ясно лякероване, або політероване. Низька скриня-лавка помагає вбирати гостям кальоші чи снігівці, а до тої скрині ховаємо зимові чи літні речі, яких не носимо, а які потрібують нафталіни — тоді віко скрині відкривається догори, або є ця скриня властиво низенькою шафкою з полицями, куди ховають домашні свої кальоші, спортові черевики, капці, які перебирають діти прийшовши зі школи та ін. На підлозі такого модерного передпокою або грубе коркове лінолеум, або простий кокосовий хідник в однім кольорі. Лямпа електрична ясна і досить сильна, бож світло в передпокою довго не горить, то й видаток на електрику невеликий.

Такий передпокій відповідає модерній обстанові нашого помешкання, тісним розмірам сучасних будов і свідчить він про те, що господарі помешкання люблять естетику і комфорт не тільки в гостиннім покою. Такий передпокій зручний для домашніх, а гостя від першої хвилини мило настроює та лишає найкраще останнє враження від господарности і смаку господарів.

З нашої хроніки.

З клюбового життя. Останнього понеділка відбулася в клюбі „Нової Хати" й „Труду" гутірка п. Олени Штогрин про американську українку.

Наші переселенці спочатку не звикали до американського способу життя. Жили надією скорого повороту і свій побут в Америці вважали переходовим. Через те зберігали свій давній вигляд та жили відокремлено. По війні обставини змінилися. Наші люди підчас війни позаможніли та й охоти вертатися було менше, коли в краю обставини так змінилися. Стали тоді зароблені гроші зуживати на краще мешкання та одяг і уподібнювались до американців. Тепер можна хіба помітити ріжницю в мові та подекуди і в типі. Але назагал наші жінки від американок відбивають. Дальше зупинилась п. Штогрин над побутом американської жінки. Описала її мешкання, харч, домашнє господарство, розваги та зацікавлення. Вони зовсім відмінні від нашого життя тут і тому присутні засипували референтку питаннями про подробиці цього побуту.

В дискусії торкнулася референтка також справи відчуження нашої молоді. Та на це мабуть нема ради, бо американізм є занадто сильною течією. Правда, є засоби приєднати молодь і вони показалися успішними. Це є український танок і українська пісня.

Господарські покази. Останній четвер (господарський) зібрав велике число цікавих у клюбі. Видно було зовсім нові обличчя. П. Наталка Гаврих демонструвала спочатку, як солити кріп на зиму. Робиться це дуже просто, так, що мабуть кожна господиня це попробує зробити. Дальше приглянулись присутні як приладжувати салату з огірків-насінників на зиму. Робиться це подібно, як і мізерію, що її теж показала п. Гаврих у слоїку. Найцікавіше було смаження мармеляди й джему з яблук. На очах присутніх ладилося одно й друге, рівночасно, щоб використати лушпини і серединки овочів. Джем і мармеляда вийшли такі гарні, яскраво червоні, що колиб не бачили присутні ходу роботи, не повірилиб у природність такого коліру. Правда, яблука на мармеляду були спеціяльні, т. зв. оберляндські.

Чергового четверга, дня 30. вересня буде показ квашення капусти та як наставляти овочі на вино.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

Сторінка без політики.

Майбутня війна та оборона цивільного населення.

Досі дали ми погляд боевих засобів, що ворогові наносять матеріяльні шкоди. А тепер представимо коротко ще такі боеві засоби, що ворогові не роблять шкоди, але утруднюють оборону і тим самим облекшують напад. Тут належать т. зв. заслонюючі дими і світляні засоби.

ЗАСЛОНЮЮЧІ ДИМИ.

Це легка або рідка субстанція, розпилена у повітрі в порошинках або малесеньких краплинах, що робить його непрозорим. Заслонюючі дими витворює ворог в часі летунського нападу, щоб нападеного обезсилити, зменшити цільність його гармат та машинових крісів при допомові задимлення своїх гарматніх становищ.

Літаки витворюють дими на поверхні землі, як рівнож на довільній висоті понад землею або над водою.

Заслонюючі дими не є трійливі, хоч вони й не байдужі для здоровля, тому треба також зміти забезпечуватися і перед димами маскою, тимбільше, що противник до заслонюючого диму може додати ще дими напастливі або й боеві ґази.

До витворювання димів на землі уживають димових бомб, понад землею і водою т. зв. фуматорів, себто відповідних апаратів, що витворюють дим.

ДИМОВІ БОМБИ.

Димові бомби ваги 5—50 кґ. наповнюють течю, що витворює дим, або фосфором. Вони вибухають негайно як лиш упадуть на землю. Їх вибух є значно слабший, як відломових бомб. Рідини дають дим рідший, але він утримується довше у повітрі, зате фосфор хоч і дае густіший дим, та він короткотривалий. Звичайно дим з фосфорових бомб є білого коліру.

При вибуху димової фосфорової бомби розкинені кусні фосфору можуть викликати пожежу легкопальних матеріялів. Фосфорові бомби вибухають не тільки на землі, але можуть вибухнути також на означеній висоті у воздусі.

ЛЕТУНСЬКІ БОМБИ, ДИМОВІ СВІЧКИ.

Щоби продовжити час ділання димових бомб, то уживають таких бомб, що по своїм упадку на землю не відразу перемінюються в дим, а тільки димлять повільно кілька до кільканацять хвилин. Це т. зв. летунські свічки, що витворюють такий самий дим, як і свічки уживані на землі.

Летунські свічки виповнюють ріжними мішанинами, що витворюють дим, нпр. шестихльор етану, або фосфором. Вони запалюються ударом об землю.

Смуга диму з одної летунської свічки має до 150 м. довжини. Щоби огорнути димом коло 100 м. кв. площі, треба розкинути 2—3 свічки. Мала летунська свічка, що важить 5 кґ., витворює дим за 4 хвилини. Велика свічка ваги 18 кґ. димиться 12 хвилин.

Димові свічки, призначені до вжитку на землі, головно при обороні обектів, витворюють ненапасливий дим. Це тектурові або бляшані скриночки наповнені масою, що витворює дим. Запалюють їх при помочі тертя або електрики. Така свічка горить і витворює дим кілька до кільканацяти мінут, залежно від її величини.

При обороні уживають також фуматорів. Це одна або й більше сталевих бутель, що в них находиться під великим тисненням рідина, що витворює дим. Ця рідина розпилена в повітрі витворює білий дим 15—30 хвилин.

ЛЕТУНСЬКІ ФУМАТОРИ.

Це збірники з димовитворюючими рідинами: чотирохльор цини, титану і т. д., що витворюють дим в рівній площині лету літака (зн. дим опадае з гори на долину і творить неначе занавісу, котару), або також у площині рівній на висоті літака. Фуматор викидає рідину у виді капель, що спадаючи витворюють димову заслону. Літак за одну хвилину може витворити заслону висоти 200 м., довжини 1.500 до 1.700 м., грубости 1—3 м. Дими витворені в той спосіб фуматором не опадають на землю, але задержуються на висоті літака. Тільки при відповідних атмосферичних умовинах (хмарно і без вітру) дим почасти повільно опадае на землю.

ЛЕТУНСЬКЕ ЗАДИМЛЮВАННЯ

Літаки при помочі димових бомб, димових свічок та бомб-фуматорів витворюють заслонюючі дими на поверхні землі, а при помочі фуматорів витворюють димові заслони також на довільній висоті над землею. Атакуючі літаки уживають димових заслон до зменшення сили вогню протилетунських машинових крісів і гармат. Витворений дим не дозволяе обсервувати із обсерваційних становищ атакуючих літаків і під заслоною диму літаки можуть легко бомбардувати й зрошувати ґазами ворожі становища навіть з дуже невеликої висоти.

Задимлювання машинових крісів, протилетунських гармат і обсерваційних точок вимагае задимлення більшого простору, бо рідко коли бомбардуючі літаки будуть знати докладно вогневі становища оборони. Другий спосіб ужиття димів нападаючим ворогом, є укриття поза димом самої бомбардуючої ескадри, що можна осягнути вже меншим накладом праці. 2—3 літаки з фуматорами можуть витворити димову заслону довгу на 3—5 км. При скорости вітру на висоті заслони 10 м./сек. димова заслона перепливае над обсерваційною точкою 5—8 мінут, і в тому часі заслонюе ділання бомбардуючої ескадри

СВІТЛЯНІ ЗАСОБИ.

Світляні засоби служать літакам до освітлювання ворожого терену при стежах, бомбардуванню або в часі примусового злету. Але світляних засобів уживають також і на те, щоб осліпити вогневі становища оборони.

Світляна бомба ваги 1—2 кґ. світить 1—2 мін. Бомба викинена з літака відчиняється по кількох секундах і її ладунок, що видае світло, опадае при помочі легкопаду зі скорістю 2—5 м. на секунду і горить жарким білим світлом та освітлюе терен під собою. З висоти 600—800 м. така бомба освітлюе поверхню коло 1 кв. кільометра. Світляна ракета служить до освітлювання і сиґналізації. Вона має також легкопад і спадае поволі. Коли не має легкопаду, то спадае дуже швидко і освітлюе терен тільки короткий час. Вогонь сиґналізаційної ракети має колір всіх колірів веселки. **ІЧ.**

——0——

Вплив собаки при виборах до Французької Академії.

Звичай вимагае, щоб кандидат до Французької Академії зложив перед виборами візити всім академикам.

Рідко хто відступае від цієї традиції. Хто не хоче їй підчинитися, тому краще й не виставляти своєї кандидатури.

Альфред Мюссе, який вже замолоду мріяв про Академію, не призабув підчас традиційних відвідин ніодного з „безсмертних". Одначе останні його відвідини не були зовсім удачні.

Того дня виправився він поза місто, до віллі якогось поважного історика. Ледви ввійшов він у вітальню, як до нього кинувся якийсь величезний пес, мало що не перевернув його, лизнув по лици і поваляв чистий як сніг ковірець кандидата до Академії. Мюссе насилу оборонився перед собакою.

Появився господар, нахмурений, воркітливий... Розмова не клеілася.

— Ви пишете тільки вірші?

— Ні, і прозу.

— А, і прозу... Віршів я — знаете не читаю...

Собака вертілася і тягала по дивані подушку... Слуга приніс вино й перекуску. Собака відразу кинулась на мясо. Мюссе ласкаво поклепав пса.

— Ви мабуть любите собак?

Старець стиснув плечима.

— Я? Собак? Я ненавиджу собак, дорогий пане, я не терплю собак...

— Вибачте, але той приемний песик...

Старець скипів.

— А що маю робити, коли ви приходите до мене з цим нахабним звірем?

— Я?.. До вас?.. Зі собакою? Адже це ваша собака!

— Моя собака? В мене в домі собака?..

Непорозуміння швидко вияснилось. Собака зайшла зовсім припадково і її вигнали, одначе підчас виборів історик голосував проти Мюссета.

НАЙДОВШИЙ МІСТ В ЕВРОПІ

Минулої неділі відкрили в Копенгаґені для вжитку публики найдовший міст в Европі, перекинений з острова Маснедо на Фальстер. Перший перейшов мостом король Христіян у товаристві міністрів і представників чужих держав.

Міст коштував два міліони фунтів стерлінґів. Його збудувала англійська фірма. Його довжина тільки над поверхнею води рівна 1 англ. милі, 749 ярдів, значить майже 100 ярдів довша, як міст перекинений із Шотляндії над рікою Ферте.

Одначе цей новий европейський міст менший від мосту у Сан Франціско, який має 8 і пів миль.

КІТКА ЗАТРУЇЛА СЕБЕ І ДВОЄ ДІТЕЙ.

Камінярі із Іссі Ле Муліно Бріер та його жінка вийшли вечором із дому. Їх діти, 4-літній Моріс і півторарічна Фернанда вже спали і з ними спала теж і кітка.

Кітка прокинулась, пішла до кухні, де на ґазовій машинці стояв горнець із молоком. Кітка вискочила на кухонку, випила молоко і скачучи вниз відкрутила задною лапкою ґазовий кран.

Небаром ціла кухня і кімната, де спали діти, наповнилася ґазом. Коли родичі вернулися домів, діти і виновниця нещастя — кітка були вже мертві.

КАРА ЗА ДИКУ КАЧКУ НА ПІДСТАВІ МІЖНАРОДНЬОЇ УМОВИ.

В Канзасі, як повідомляе Райтер, якийсь Віліям Стиль забив дику качку і зате поставили його перед судом застосувавши кілька параґрафів.

Перш усього суд закинув Стилеві, що він полюючи на дику качку нарушив умову, що її заключили Злучені Держави з Анґлією в 1918 році. Ця умова забороняла полювати на диких перелетних качок.

Крім того Стилеві закинули, що він стріляв до качки з авта, з ловецької зброї, до того набитої більше як трьома набоями і що в часі коли стріляв не викупив ловецького дозволу.

Стиль заявив, що вбив дику качку з голоду, і що не знав про istнування умови.

Це вияснення не мало значіння для судді.

— Незнанням закону ніхто не може оправдуватися — заявив він і засудив Стиля на кару 25 долярів.

ГОЛОВНИЙ ДОСТАВЕЦЬ КАШТАНІВ ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА.

Ернест Рено, поет і б. поліційний комісар подае такий свій спомин:

Президент Франції Любе був простою людиною, що не привязувала великої ваги до етикети. Його найбільшою приемністю були проходи по місті „інкоґніто".

Якось одної осени, у зимний і непривітний день підійшов Любе до торговця, який розложився під муром якоїсь каварні і купив у нього за кілька су горячих каштанів, щоб загрітися в руки. От, звичайна привичка багатьох парижан. Любе був переконаний, що торговець не пізнав його і усміхнувся вдоволений, коли він сказав до нього: „Мій друже!"

Одначе, чи перекупень пізнав президента, чи хтось йому сказав, що покупцем був президент Франції — чергового дня над будкою появилася велика вивіска:

„Доставець президента французької республики".

Правда, ця вивіска не висіла довго. Ще того самого дня поліція зняла її, хоч перекупень погрожував судом, доказуючи свої законні права.

ГОСТРА КАРА НА ВЛОМНИКІВ.

Один із дослідників карного права в Китаю описує у віденських часописах цікаві дані, які торкаються законодавства зперед 2.000 літ. Суддями були вчені, яких іменували князі і вожди. Ці судді проголошували незвичайно гострі присуди. Навіть за дрібні провини карали кількалітньою вязницею. Одначе найгостріше карали вломників. Кожного злодія чужого майна карали смертю. Цю кару стосували теж до найближчої рідні вломника — жінки і дітей.

Алькоголь вироджує раси й веде до загибелі

Як старости мають приймати публику.

Премієр міністрів і міністер внутрішніх справ ген. Славой-Складковський ствердив, як подає ПАТ, що його розпорядку у справі при- чимання інтересентів старостами та у справі відношення урядовців до населення якслід не виконується. Наслідком того міністер видав новий розпорядок, яким велить усім воєводам справдити, чи старости й урядовці держаться кон- директив про приймання інтересентів, і тролювати, чи зміст тих розпорядків уміщено на видному місці в льокалях староств, громад- ських урядів і поліційних станиць. Одночасно міністер остерігає, що потягне до строгої відпо- відальности всіх, хто нарушить його приказ.

Слід пригадати, що згадані розпорядки, видані в серпні та жовтні 1926. р., містять такі приписи:

1. Приймати і полагоджувати інтересентів слід правильно кожного урядового дня в год. 10—12.

2. Форма полагоджування інтересентів мусить бути конкретна і компетентна, отже полагоджуючий урядовець мусить бути до цього уповноважений з рації свого становища або з титулу делегації. Продовжування приймання і полагоджування інтересентів поза обовязкові години має залежати від числа зголошених осіб і від часу, потрібного до їх полагодження.

3. В кожному старостві біля входу слід уладити можливо більшу кімнату з місцями до сидження. До цеї кімнати почавши від 9. год. рано має доступ кожний громадянин, що хоче особисто представити якусь справу старості. Возного, який не хотів би когось впустити або вказати дороги до кімнати принять, слід видалити негайно зі служби.

4. З інтересентами слід поводитися справедливо, не роблячи ніяких ріжниць з огляду на походження, віроісповідання і суспільне становище інтересента.

Кожний громадянин, якого староста не прийме до трьох днів, уповажнений безпосередньо вислати скаргу на руки міністра внутрішніх справ письменною або телеґрафічною дорогою.

Акція підмоги в будові вселюдних шкіл.

У середу, 29. вересня, відбулась у Львівській Шкільній Кураторії пресова конференція у звязку з „Тижнем вселюдної школи“, що його організує Товариство допомоги в будові вселюдних шкіл. Цей тиждень є імпрезою, що має причинитися до збільшення зацікавлення громадянства акцією будови шкіл та принести одночасно організаторам нові фонди на переведення їх плянів.

Голова Окружного Товариства у Львові п. Г. Блажевський виголосив незвичайно змістовий і совісно підготований реферат, у якому змалював присутнім на конференції незавидний стан вселюдного шкільництва, зокрема просто жахливий стан, коли йде про відповідні приміщення та будову нових шкіл. Правда, для нас ці речі не нові. Ми знаємо аж надто добре, який стан шкільництва у Східній Галичині і які його потреби. Знаємо теж, як мало значать усі ті праці, що їх ведуть і як далеко вони не заспокоюють голоду освіти, голоду школи українського населення. Проте ця акція направду корисна, хоч до засобів і напрямних у навчанні українських дітей ми мали і маємо сильні застереження.

У шкільному році 1937/38 повинно до вселюдних шкіл у Польщі ходити пять і пів міліона дітей, одначе через недостачу учительських етатів і ще більше через брак шкільних будинків більше, як міліон дітей залишилося без школи. У буджеті на 1937/38 рік на будову шкіл призначено тільки символічну — як її назвав референт — суму 50.000 зол. Увесь тягар праці спадає на громади, які вже й так сильно обтяжені. Щоб громадам облекшити їх працю, створено Товариство підмоги в будові вселюдних шкіл, яке від 1933. р. зібрало приблизно 12 міл. зол. У львівській окрузі т-во видало вже 1,326.400 зол. позичок, за які вибудовано 900 нових шкільних саль.

Свій реферат пояснював прелеґент світлинами ріжних шкіл, які можна ріжно називати, тільки не школами. Конференцію скликало т-во на те, щоби при допомозі преси повести пропаґанду за приєднуванням нових членів та збільшенням жертвенности на цю ціль. Від 2. жовтня починається згаданий уже вище „Тиждень вселюдної школи“, підчас якого переводитимуть у Львові та в інших місцевостях вуличні збірки.

Зїзд відпоручників

УКРАЇНСЬКИХ ПОВІТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТЕРИТОРІЇ, ОКУПОВАНОЇ РОСІЙСЬКИМИ ВІЙСЬКАМИ В ТЕРНОПОЛІ 1917. Р.

(Докінчення.)

Після реферату розвинулася широка кількагодинна дискусія, що оберталася коло питання політичної орієнтації та упорядкування громадських справ.

О. Матковський з Босир вказував, що наша орієнтація не може бути російська, бо селянські маси стоять за Австрією. Колиб ми орієнтувалися на Росію, відштовхнулиб їх від інтеліґенції і пірвали сильний звязок, що нині істнує.

Проф. Іван Франчук підчеркнув, що годі нам орієнтуватися на Австрію, коли вона наших людей вішає, а актом 4. XI. 1916. відступила Галичину полякам. Не можна теж покладати великих надій на революцію і демократичні російські кола, бо — як показують події на Україні, що відбуваються на наших очах — вся російська демократія настроєна вороже до українських домагань і тому годі сподіватися, щоб до них прихильно поставилися російські установчі збори. Наша орієнтація мусить бути тільки на вільну Україну.

Навязуючи до настроїв маси, про які згадав о. Матковський, підчеркнув о. Скасків, що справою проводу є не йти за масою, але виробляти у неї таку орієнтацію, про яку говорив проф. Франчук.

Андрій Шміґельський вияснював, що дійсно селянство було зорієнтоване на Австрію, але події з 1916. р. ті симпатії дуже остудили. Не можна теж числити і на російських соціялістів, бо соціялісти і російські і польські ворожі Україні. Тому треба орієнтуватися на себе самих і таку орієнтацію поширювати між масами.

О. Кисілевський замітив, що до подій, які прийшли, ми не були підготовані. Революція рушила українську стихію, але проти неї виступає російська демократія з Керенським. Наша орієнтація не може бути на Росію, але на Австрію, бо в ній все можна буде здобути відповідні права.

О. Волянський ствердив, що всі передбесідники уважають нашою ціллю вільну Україну і той дезидерат треба виразно й голосно ставити та до такого ставлення справи закликати російських українців. Коли треба нам буде стануги по котрійсь стороні, то очевидно станемо по тій, що запевнить нашій нації найбільші здобутки.

О. Колянковський радив не кермуватись почуваннями, але вести реальну політику, а такою є орієнтація на Австрію. З нею не треба зривати, щоб цього не визискали наші противники проти нас.

Забравши вдруге слово, пригадав о. Матковський, що наша політика, яка ставить собі метою вільну Україну, вимагає великої сили народньої, бо тільки з силою в політиці числяться. Потрібної сили нема ще у російських українців, тому на нас, галицьких українцях, лежить обовязок добути в себе таку силу, щоби стануги до помочі і російським українцям і Австрію заставити респектувати наші домагання.

Широку дискусію викликали теж справи громадської адміністрації. Зачав її о. Матковський, що в довшій промові порушив справу громадських рад, двірських обшарів, податків на потреби громадської адміністрації, урядової мови, контролі над громадською господаркою, сиротинських рад громадських і т. д. Він вказав, що санацію в громадських справах можуть принести тільки нові вибори, які треба перевести в спосіб, запропонований референтом.

Петро Пазюк розвинув проєкт виборчої ординації для міст, опертий на національних куріях.

Проф. Брикович вияснював урядовий проєкт виборчої ординації до рад повітових і краєвої, виготовлений окупаційною владою, як також проєкт виборчої ординації до харчевих управ по громадах.

У цій справі забирали теж голос д-р Брикович, Бохонко, Сафіян і Музичка. Особливо оживлена дискусія велася над виборами до харчевих комітетів. Усі майже бесідники (о. Скасків, о. Матковський, о. Кисілевський, Пелех) заступали погляд, що харчеві комітети покликані не так для заспокоєння потреб населення, як радше для влекшення прохарчування війська, і станули на становищі, що нам у них не треба брати участи. Коли вони конче потрібні окупаційній владі, то нехай вона радше творить їх при помочі номінації. При цьому підношено також, як дошкулюють селянству військові реквізиції і то по цінах, що далекі від ринкових, та принято домагання звернутися в цій справі з окремим меморіялом до краєвого комісаря Дорошенка й опублікувати його в київській „Раді“ (П. Ковальський, о. Матковський).

Цілий гурт бесідників (Бохонко, Скасків, Матковський) домагалися реактивування філій і кружків „Сільського Господаря“ для оборони інтересів селянства, яким можнаб теж поручити функції харчевих комітетів.

Реферат у справах шкільних виголосив проф. Миколаєвич. Він представив занепад шкільництва від 1914. р. та ті шкоди, які через це понесло громадянство, і поставив домагання, щоб по всіх громадах реактивовано народні школи як школи приватні під кермою і наглядом Українського Педагогічного Товариства, даючи йому право накладати громадський податок на удержання шкіл та рішати в справах підручників і навчання. В цій справі забирали голос о. Матковський, П. Ковальський, о. Скасків, д-р Брикович, проф. Музичка, проф. Боднар і проф. Пелех.

Після покінчення дискусії над справами, що були на порядку нарад, краєвий зїзд ухвалив покликати до життя Українську Краєву Раду окупованої території, зложену з представників повітів та вибрав на внесення комісії-матки (д-р Вітошинський, П. Ковальський, о. Волянський) екзекутивний комітет з 7-ох членів у такім складі: д-р Вол. Білинський, проф. Іван Боднар, проф. Іляріон Брикович, д-р Степан Брикович, д-р Антін Гарасимів, д-р Іван Калин, о. Гр. Скасків. Зїзд ухвалив також цілу низку резолюцій, з яких наводимо резолюції в справах а) політичних, б) шкільних.

1) Краєвий зїзд українських відпоручників окупованих повітів у Тернополі з 10. липня 1917. р. ствержує, що ідеалом всіх українців є самостійна Україна.

2) Якби на мировій конференції не вдалося створити самостійної Української Держави й український нарід мусів би залишитися в границях держави австрійської та російської, краєвий зїзд домагається: а) в Австрії поділу Галичини на східну українську і західну польську, при чому східна Галичина з Буковиною буде творити окремий український коронний край з соймом у Львові; б) в Росії утворення самостійної Української Республики з власним парляментом у Ки-

еві, яка з російською федеративною республикою буде мати спільні тільки справи заграничні і монетарні.

3) Краєвий зїзд домагається відшкодування за всі страти, спричинені невинними арештуваннями і засудами.

4) Краєвий зїзд домагається допущення відпоручників українського народу до участи в мировій конференції для оборони інтересів української нації.

5) Краєвий зїзд рішає покликати в кожнім повіті до життя Український Повітовий Комітет з 15 членів та утворити Українську Краєву Раду в Тернополі, до якої кожний повіт делєгує 3-ох відпоручників.

6) Краєвий зїзд рішає покликати до організації, ведення і нагляду над українським шкільництвом, народнім і середнім, окупованої території Українське Товариство Педагогічне в Тернополі, що виконувати буде ті обовязки через Виділ, вибраний згідно з його статутом.

7) До ведення шкіл на місцях покликуються місцеві Кружки У. П. Т. Їх права й обовязки означить окремий правильник.

8) Видатки на удержання шкіл з платнею учителів та інспектора покривають ті, що зі школи користають. Рада громадська має право ухвалити, що ті престації будуть стягатися з цілої громади в спосіб, практикований перед війною.

9) Коли би при ґуберніськім комісарі була покликана для вирішування шкільних справ окрема комісія, зложена з представників всіх народностей, Українське Пед. Товариство делєгує до неї в порозумінні з Українською Краєвою Радою в Тернополі 3-ох фахових представників, які сповняти будуть свої функції так довго, доки населення через свої організації не ухвалить змінаселення через свої організації не ухвалить змін у цьому напрямі.

На основі записок протоколів нарад подав

Іван Брикович.

Жених, пиріжки й сметана.

Всякі познаки віщували сусідам, що в домі пане емеритованого радника Терапонтія Хробачка від тижня приготовляється небуденна подія.

З меблів, що могли почванитися предавним родоводом ще від прабабки пані радникової Агафці — знято покровці й вони Бог зна по яких літах знову побачили денне світло. Генеральні порядки, здається, добігали щасливо кінця.

На щойно випрасованих і розвішаних фіранках не слідно було штудерно позашиваних дірок. Обмиті з куряви головки пеляргоній і петуній самопевно вихилялись із вікон.

В суботу під вечір почалася друга дія вистави: „Кулінарний Вавилон". Залишилася ще остання головна жура — пиріжки з сиром — найбільший присмак ожиданого гостя — майбутнього зятика — як донесла пані Агафці її „тайна розвідка". Вкінці й ті вдалися на причуд добре. Бракувало ще сметани.

„Біжи ж Параню і не чепурися! Літра сметани! А не забудь — про причинок!

„Де? Дивіться, питає де. А тиж нинішня? Певно в „Маслосоюзі" хотілаб? Знаю, знаю тебе! Від того „показу рідного промислу" — в голові дівці перевернулося! Все теревенить: свій до свого — тай свій до свого. Розуму вчити мене хоче! — Ні голубко, ні! В Рузі купиш сметану.

Зближалась довгождана — велика хвилина. По голові пані Агафці — стрибали думки без ладу: торт, освідчини, омаста, крем, заповіди, пиріжки, весілля, віно, сметана.

Нераз несміливий бренькіт дзвінка.

„Просимо, просимо, гості!"

В кімнату увійшов пан адюнкт Щипавка.

Чорний, святочний одяг, велика китиця рож в його руках говорили самі за себе недвозначно. Сповнились мрії пані Агафці — одиначка — наперекір завистним язикам сусідів таки діждалася — жениха.

Засіли за стіл: горілочка, борщик, печеня. Пан Щипавка заїдав смачно.

„Пане Щипавка — вгадайте, що прийде тепер?

„Ние знаю".

„Ану — щось, що дуже любите!"

Пан Щипавка почервонів по вуха, панна Памфільця спустила ніби соромливо очі.

„Вгадайте" — настоювала радникова.

„Ддійсно — не знаю".

„А що ж найбільше Вам смакує?"

„Ггг... пиріжки" — заблеяв блаженно наче овечка пан Щипавка.

„Параню"!

Отворились двері і на полумиску — парувала купа пухкеньких пиріжків.

Панові Щипавці розвязався язик. Пані радникова нагорнула йому з добрим чубом пирогів. „А тепер ще сметани — пане Щипавка!

Пиріжок за пиріжком зникав з тарілки. Нараз вірвався мляскіт — і очі Щипавки заклипали мов у когута, шия видовжилась, горлянка почала виконувати несамовиті рухи. Затим — хрунькнуло — раз, другий... „Що Вам, Пане Щипавка? — ось вам вода"...

Нежданo роздався якийсь хавкіт і з рота пана Щипавки — вистрілив — ппп-и-ррі-жжок, добрий кусень нерозжутої муки, обліпленої сметаною.

Вид пана Щипавки був більш як жалюгідний. На чолі грубі краплі поту, на чорних вилогах святочного одягу — зліплені груди муки. Із густої як масло сметани недискретно вивирав клубочок руденьких волосків — Рузі.

Пан Щипавка не міг ще прочуняти і не встиг собі освідомити, що йому робити — зірвався нараз ізза стола, щось белькнув, черкнув ногами — і прожогом опинився — на дворі...

*

На другий день у крамниці Рузі ділялась дантейська сцена, — не важко догадатись. Не важко й догадатись, що по цій сцені нога пані Агафці — не переступила вже більше порогу золотоволосої Рузі. Та не кожний мусить здогадатись, що від того дня пані Агафця стала — найревнішим покупцем сметани й набілу тільки Маслосоюзу.

Шановні Пані радникові й нерадникові! І ви, панночки під вінець! Хочете рискувати женихом — купуйте „густу як масло" сметану з причинком тільки у золотоволосих Рузь!

І. Ф.

Що каже перший чоловік ґенеральші Скоблінової про справу ґен. Мілера?

Париський щоденник „Севодня" подає інтервю з балетмайстром Плевінським, першим чоловіком ґенеральші Скоблінової, що тепер живе у Латвії. Він уважає, що участь його б. жінки у схопленні ген. Мілера виключена, зате зле висловлюється про ген. Скобліна, який мав часті тайні конференції з якимись чужинцями в Парижі.

ДО КОНЦЕНТРАЦІЙНИХ ТАБОРІВ.

У Палестині замкнули в концентраційному таборі кількох арабських діячів у звязку зі замахом на комісаря Галилеї.

—o—

ГАЛЛЄР ГОЛОВОЮ ОБЄДНАНОЇ ХД І НПР.

Санаційно-ендецький „Дзєннік Польскі" пише, що головою обєднаної ХД (христ.-демократії) і НПР („народової партії праци") буде ген. Галлєр, та що він уже згодився приняти головство цієї групи.

НОВИНКИ.

— **КОМУНІКАТ.** Управа Львівських Телефонів П. А. С. Т. повідомляє П. Т. Абонентів, що всі зміни щодо назви фірм і т. ін., до телефонічного спису на рік 1938 повинні бути зголошені найпізніше до дня 15. жовтня 1937 р. включно.

— **Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3. І.,** телефон 254-46. 1748

— **Інавгурація академічного року гр.-кат. Богословської Академії** у Львові відбудеться в неділю, 3. жовтня ц. р. в будинку при вул. Коперника 36. з такою програмою: год. 9. торжественна Служба Божа в церкві св Духа. Від год. 10.45 в авлі: 1) хор питомців: Г. Айзенгут: Буря; 2) звіт о. ректора за акад. рік 1936-7; 3) виклад о. д-ра Ст. Сампари: „Релігія в основах людського життя; 4) Смичковий квартет: В. Барвінський: Скерцо-Думка, П. Пшеничка: Ой, пряду, пряду; 5) Оглядання музею Академії та молитовниці.

— **Посвячення памятника о. Віктора Матюка в Карові.** Пригадуємо, що в неділю 3. жовтня ц. р. відбудеться в Карові (повіт Рава Руська, остання залізнича стація Угнів) посвячення памятника композитора-громадянина о. Віктора Матюка. Відїзд зі Львова (з головного двірця) в неділю, год. 7.30 ранком; на стації Угнів чекатимуть підводи. Жертви на памятник прохаємо слати на адресу: Центробанк, Львів, вул. Третього Мая 15, чекове конто: 503.267, на вкладкову книжечку ч. 12.900 (Памятник о. В. Матюка).

— **Мистецьку виставу** в салях Европейського готелю у Львові продовжено до неділі, 3. ц. м. включно. Для ґруп і прогульок вступ знижений.

— **Російський гурток балалаєчників** „Волга" дасть у Львові два концерти, в суботу та неділю 2-го і 3-го ц. м. у салі при вул. Зиморовича 8. Білєти від 50 сот. до 3 зол. у складі нот Сайфарта на вул. Академічній. Початок г. 8.30 веч.

— **Вистава образів І. Гриньковської і Т. Тишкевичевої** розпічнеться в неділю, 3. ц. м. в домівці львівського Союзу артистів пластиків при вул. Дідушицьких ч. 1. І.

— **Цирк Станевських у Львові.** Репрезентаційний головний відділ відомого у всьому світі Цирку Станевських приїхав до Львова та розтаборився, як звичайно, при вул. Пелчинській. Інавгураційна вистава відбудеться в пятницю 1. жовтня. Теперішня програма незвичайно багата й оригінальна та перевищує все, що досі ми в цьому цирку колинебудь бачили. Атракцією програми є виступ ансамблю 14-ох абісинців, фільмової зірки Люїзіти Лер, любимця публики Бронислава Броновського та відомих італійських кльовнів Карльо Медіні. Крім того в програмі кожного вечора тресура звірів, арабських коней, малп і куциків та кільканацять інших знаменитих точок. Як звичайно, так теж і тепер, відвідувачі цирку матимуть повне вдоволення. Молодь і дітей зацікавить багатий звіринець. Подробиці в афішах.

— **Студентські легітимації.** Міністерство віроісповідань і освіти в порозумінні з міністерством шляхів продовжило до кінця жовтня ц. р. важність шкільних легітимацій, виданих студентам вищих шкіл, до кінця жовтня ц. р.

— **Залізничі знижки,** признавані на основі білєтів участи Ліґи Підтримки Туристики обовязувати будуть у жовтні при виїзді до таких місцевостей: до Закопаного до 31. жовтня, до Заліщик до 31. жовтня, до Яремча, Татарова, Ворохти, Косова та Кут до 20. жовтня. Білєти участи, що уповажнюють до 66 прц. залізничої знижки, дешевого готівкового побуту у пансіонатах і зниженої кліматичної такси продають бюра подорожі та кіоски т-ва „Рух"

— **Летунська школа у Станиславові.** ЛОП урухомив у Станиславові летунську школу. Вийде з неї ц. р. коло 60 пільотів. Під летунську пристань закуплено площу, на якій станув летунський будинок і ганґар. Це приготові

праці для урухомлення через Станиславів ле-
тунської пасажирської комунікації.

— **Ловецьке свято.** Виділ Ловецького Т-ва
„Тур“ пригадує членам і прихильникам, що в
неділю, 3. жовтня, в день Патрона українського
ловецтва, св. Евстахія, відправиться у Волоській
церкві Служба Божа. Початок в год. 8-ій рано.

— **Нова кацапська рептилька.** У Львові появи-
лося перше число „церковно-народної газети“
під назвою „Карпатскій Звонъ“. Обіцює виходити
1-го і 14-го кожного місяця. Відповідальний ре-
дактор — Михаилъ Цебринскій. Як зачувати,
„Карпатскій Звонъ“ — орган апостольського
адміністратора Лемківщини, о. д-ра Якова Мед-
вецького.

— **Спершу дозвіл, відтак заборона.** В дивних
умовинах приходиться працювати культурно-
освітнім установам по наших селах. Ось ще один
приклад: Читальня „Просвіти“ в Плугові отрима-
ла дозвіл на відіграння вистави п. з. „Заклятий
Яр“ з датою дозволу 16. вересня ц. р. на день
19. вересня. Але зараз на другий день з датою
17. вересня отримала читальня зі староства пи-
сьмо такого змісту: „На засадзе... і т. д. цофам
удзельоне в дню 16. 9. 1937. Ч. В:32 зезволене
на ужондзене в дню 19. 9. 1937. в Плугове пржед
ставеня пт. „Заклєнти яр“ в салі дому Просвіти
і заказуєн одбиця таковеґо з уваґі на спокуй,
пожондек і безпеченьство публічне“.

— **„Адвокати“ і „меценаси“.** У звязку з не-
далекою сесією сойму та сенату виринули зно-
ву проєкти реформи устрою адвокатури. Пе-
редбачується ввести поділ адвокатів, як це ді-
ється у Франції та інших державах. Отже є
проєкт поділити членів палестри на дві катего-
рії: адвокатів і меценасів. Тільки тій другій
категорії прислугувало би право виступати пе-
ред найвищим судом та адміністраційним три-
буналом.

— **Нові старости.** Міністр внутрішніх справ іменував радника львівського воєвідського уряду, д-ра Яна Помянковського повітовим старостою в Березові, старосту в Кольбушовій Мих. Сенкевича старостою в Переворську і віцестаросту в Сокалі Яна Шерфа керовником староства в Кольбушовій.

— **Тартаки не мають матеріялу.** В державних тартаках у Микуличині, Болехові і Брошневі припинено працю з причини браку деревного матеріялу. Те саме сталося в інших тартаках, наслідком чого багато робітників опинилося без праці. Майже всі державні тартаки у станиславівському воєвідстві стоять бездільно.

— **Польські математики в обороні держави.** У варшавській політехніці розпочався 29. ц. м. третій математичний зїзд при участи польських і чужинних математиків. Після привітних промов зїзд рішив вислати чолобитні привіти до президента Мосціцького і марш. Сьміґлого-Ридза з запевненням, що польські математики готові служити в обсязі своїх спеціяльностей фаховою допомогою для оборони держави.

— **Ограбив гр.-кат. пароха.** На дім гр.-кат. пароха в Королівці, борщівського повіту, о. Віктора Райда напав вполудне Едмунд Любінецький і стероризувавши домівників, украв 450 зол. золотий годинник з ланцюшком і золоті спинки загальної вартости 400 зол. Після грабунку бандит утік до недалекого ліса. Грабіжник був озброєний в дубельтівку і втятий кріс.

— **Пожежа в кіні.** У львівському кіні „Метро“ при вул. Личаківській підчас висвітлювання фільми „Герой“ вибухла пожежа. Запалилася фільмова тасьма і в одну мить вогонь охопив цілу операторню. Коли оператор і його помічник не могли вгасити вогню, покликано пожежну сторожу. Тимчасом на салі між публикою, зложеною з кількасот осіб, настав переполох. Всі кинулися втікати. На щастя обійшлося без поважніших випадків, тільки попеченого оператора відставлено до шпиталю. Операторня була обезпечена.

— **Влом до кооперативи в Красній комином.** Пишуть нам з Калущини: До крамниці кооперативи „Віра“ у Красній, калуського повіту, де від довшого часу якийсь злодій викрадав товар, вломився мин. неділі, 26. 9. ц. р., через комин Микола Ґашук, парубок з Красної. На своє нещастя застав у кооперативі крамаря А. Федоляка та його товариша. Тому дав ногам знати та погоня чи, як кажуть, крамар пострілив його в ногу, тож не мав змоги втекти і попав у холодну. Підчас ревізії у хаті Ґашука найшли речі, що походили з попередніх крадежей у кооперативі.

— **Засудили комуніста.** Перед судом присяжних у Самборі відбулася розправа проти Івана Петрини під закидом комуністичної діяльности. Свого часу він вернувся із заграниці і при ревізії гранична сторожа знайшла при ньому комуністичні брошури, які сконфісковано. В Самборі поліція мала над ним дальший нагляд і при ревізії в мешканні знайшла знову комуністичні друки. Розправа скінчилася засудом на 4 роки вязниці і втрату громадянських прав.

— **Молоді розбійники.** На лаві обвинувачених у Станиславові засіли 17-літній Мечислав Лісовський та його товариш Едмунд Кінер. Вони хотіли дістатися до Еспанії, а що не мали грошей на дорогу, рішили роздобути їх розбоєм. Отже напали на урядовця Макса Ріде і побили залізними штабами до безтями. Грабунок не вдався, але за те Кінер дістав рік вязниці, а Лісовський 8 місяців.

— **Краєва хроніка.** До хати 47-літнього Семка Вонюка в Битькові пов. Зборів хтось стрілив крізь вікно, вбиваючи його на місці. — В селі Святім ярославського повіту 27-літній Петро Горак убив мотикою в полі 60-літнього Луку Горака. — На полі біля Котова пов. Добромиль знайшли тіло 24-літньої Марії Максевич, яку застрілено при крадежі конюшини.

— **Страйк у Лодзі** триває дальше. В останньому часі до страйку приступило 600 робітників і халупників, що шиють трикотове білля. Ледви перед двома тижнями зліквідовано страйк халупників, який скінчився умовою. Тому що працедавці не додержали зобовязань, халупники розпочали страйк наново.

— **Підпалив наречену.** В Отвоцку сталася подія, що характеризує вірно теперішню молодь. 18-літня Вацлава Собеняк святкувала свої іменини. Вечором прийшов до неї молодець, що вважав себе її нареченим. Нагло він побачив на пальці дівчини перстень, який дістала вона від іншого поклонника. Коли на його бажання вона не хотіла стягнути перстеня, молодець схопив зі стола фляшку з денатурованим спіртом, обляв на ній вбрання і підпалив. Дівчина станула в одну мить у вогні, а злочинець утік. На її крик прибігли домівники, але заки згасили вогонь, дівчина тяжко попеклася.

— **З Польщі.** Окружний суд у Яроціні засудив купця Едмунда Ґацковського на 6 місяців за образу президента Мосціцького в похміллі. — З ріки Раби під Мисленицями добули тіло Франца Ручинського, директора місцевої каси ощадности. — Польський лет у стратосферу, що мав відбутися при кінці вересня ц. р., відложено на жовтень. — З ріки Варти коло Чарторий під Познанем добули ледви живого 15-літнього М. Ружицького, який перевернувся з каяком. Два його товариші втопилися.

— **Летунська катастрофа.** Оподалік англійського летовища Зеленд розбився військовий літак. Два летуни знайшли смерть. На поміч кинулося девять робітників, що працювали недалеко, але при вибуху збірника з бензиною їх тяжко попекло.

Останні вісти.

СОВІТСЬКИЙ ЛІТАК ПЕРЕЛЕТІВ ПОЛЬСЬКИЙ КОРДОН.

Військовий совітський літак перелетів 28. ц. м. польсько-совітський кордон біля Юцевич у вілейськім повіті. Коли совітські летуни зорієнтувалися, що вони вже на польській території, відлетіли до СССР.

—o—

У КЛЯҐЕНФУРТІ ВИКРИЛИ ТАЙНЕ БРАНКОВЕ БЮРО КОМУНІСТІВ.

У Кляґенфурті викрили тайне бюро, яке набирало добровольців до Еспанії. За посередництвом того бюра, яке зорганізували комуністи, вислано досі коло 100 добровольців, самих югославянських громадян. Шеф бюра втік, але всіх його співробітників арештували.

—o—

Зі судової салі.

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС ОУН У ЛЬВОВІ.

Другого дня процесу проти Олени Жарської і 9-ох товаришів допитували прокураторських свідків та зізнавав графольоґ і знавець політичних справ Хожевський.

Третього дня процесу (четвер) дальше відбувалися допити свідків. Присуду в цьому процесі слід сподіватися в пятницю.

—o—

Дописи.

КАЛУЩИНА.

Ясень здвигнув памятник „Руській Трійці“. Ясень місце уродження одного із членів „Руської Трійці“ — Івана Вагилевича, святкував 22. 8. ц. р. окремим святом 100-ліття „Русалки Дністрової“. На свято явилися численно громадяни Ясеня та довколичних сіл. У памить свого славного уроженця І. Вагилевича та його товаришів, членів „Трійці“, здвигнено спільними заходами читальні „Просвіти“ та родини Вагилевича перед села гарний камяний памятник з відповідним написом. Рівночасно уставлено у місцевій церкві пропамятну таблицю в честь „Руської Трійці“.

Концерт Дуди. Дня 3. жовтня ц. р. відбудеться в Калуші на окреме запрошення другий концерт уроженця Калущини п. Михайла Дуди при співучасти сопрана п. Вал. Дубрівної, відомої калуському громадянству з удатних співочих виступів попередніми роками.

—o—

Спорт.

МАСОВІ ЗГОЛОШЕННЯ ЗМАГУНІВ ДО НАКОЛЕСНИЦЬКОГО БІГУ.

До наколесницьких змагань, що відбудуться цієї неділі на трасі Львів—Пісочна—Львів та Львів—Миколаїв—Львів напливають масово зголошення. Крім усіх змагунів „України“, самбірський „Дністер“ зголосив 6 наколесників, львівська „Зоря“ 8 наколесників і Скала-Стрий 1. Крім того сподіються організатори зголошень волинських наколесників. Деякі львівські фірми заявили ще додаткові нагороди для змагунів, які будуть стартувати в обох бігах.

УКРАЇНА — ЧОРНІ.

Змагання цих дружин за мистецтво Окружної Ліги відбудуться в неділю 3. ц. м. в год. 3.15 на грищі Чорних. Україна виступить до цих змагань у такому складі: Босий, Воробець, Скреготa; Скоцень І, Гошовський, Романець; Магоцький, Скоцень II, Петрів, Мікльош і Краєвський.

РУСЬ РОЗГРОМИЛА БФТЦ БЕРЕГОВО 8:0 (4:0).

У вівторок відбувся на грищі Руси мечт за мистецтво дивізії, в якому Русь розгромила мадярську дружину 8:0. В Руси заграв уже Кобзяр на крилі. Ворота здобули: Мозер 2, Карман 3, Криж 2 і Копчак. Суддював п. Чорногорський із Хусту. Після цих змагань Русь висунулася на 2 місце в табелі з 6 п. і 21:8 відношенням воріт.

Листування Адміністрації.

П. М. Граб — Брюссель. Заплачено по кінець вересня. Рекламовані книжки висилаємо.

Театри.

Великий Театр:
Пятниця, 1. X. год. 8. веч. „Леґенда“.
Субота 2. X. год. 8 веч. „Леґенда“.

Театр Ріжнородностей:
Пятниця, 1. X. год. 8. веч. „Де чорт не може“.
Субота 2. X. год. 8. веч. „Сині вальотники“ комедія Ясножевської-Павліковської.

Цирк Станевських при вул. Полчинській:
Світові атракції, початок год. 8.30 веч., вівтірки, середи, суботи, неділі по дві вистави: год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.
ЛЬВІВ (Павільон Жид. Театру):
1. X. Хмара.
2. X. Маруся Богуславка.
3. X. год. 3.30 попол. Ой не ходи Грицю...; год. 8.15 Ніч під Івана Купала.
Білети в Союзному Базарі.
ЛЬВІВ-ЗНЕСІННЯ:
4. X. Воскресення.
5. X. Гейша.

Український Нар. Те[illegible] вича:
ХОДОРІВ:
1. X. Під кураталею.
2. X. Ніч під Івана Купала.
3. X. Орленя.
4. X. Шалапут.
5. X. Довбуш.
З Ходорова іде театр до Жидачева і Рогатина.

КІНА.

АПОЛЬО: „Винуватець“.
АТЛЯНТИК: „Володарка пущі“ (у природних барвах).
ВАНДА: „Пастер“, „Бюро пропавших людей“.
ҐРАЖИНА: „Пан директор шаліє“.
ЕВРОПА: „Атака досвіта“.
КАСІНО: „Благословена Земля“ з Павлом Муні.
КОПЕРНИК: „Знахор“ на осн. повісти Долеґи-Мостовича.
МАРУСЕНЬКА: „Приречення“.
МЕТРО: „Герой“, „Любовні несподіванки“.
МІРАЖ: „Пропаще місто“.
МУЗА: „Діти вулиці“ із Бартольомю.
ПАКС: „Прокажена“ і „Ординат Міхоровський“.

Театри.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

ЛЬВІВ (Павільон Жид. Театру):
2. Х. Маруся Богуславка.
3. Х. год. 3.30 попол. Ой не ходи Грицю...; год. 8.15 Ніч під Івана Купала.
Білети в Союзному Базарі.

ЛЬВІВ-ЗНЕСІННЯ:
4. Х. Воскресення
5. Х. Гейша.

Великий Театр:

Субота 2. Х. год. 8 веч. „Легенда“.
Неділя 3. Х год. 3 попол. „Король волоцюг“; год. 8. веч. „Легенда“.
Понеділок 4. Х. год. 8. веч. „Легенда“.

Театр Ріжнородностей:

Субота 2. Х. год. 8. веч. „Сині вальотники“ комедія Ясножевської-Павліковської.
Неділя 3. Х. год. 3.30 попол. „Де чорт не може“; год. 8. веч. „Сині вальотники“.
Понеділок 4. Х. год. 8. веч. „Сині вальотники“.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича:

ХОДОРІВ:
2. Х. Ніч під Івана Купала.
3. Х. Орленя.
4. Х. Шалапут.
5. Х. Довбуш.
З Ходорова іде театр до Жидачева і Рогатина.

Цирк Станевських при вул. Пелчинській:

Світові атракції, початок год. 8.30 веч., вівтірки, середи, суботи, неділі по дві вистави: год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

КІНА.

АПОЛЬО: „Народини зорі“ (Гейнор, Мерч, Менжу).
АТЛЯНТИК: „У сітях розвідки“.
ВАНДА: „Пестер“, „Бюро пропавших людей“.
ҐРАЖИНА: „Пан директор шаліє“.
ЕВРОПА: „Атака досвіта“.
КАСІНО: „Благословлена Земля“ з Павлом Муні.
КОПЕРНИК: „Знахор“ на осн. повісти Доленги-Мостовича.
МАРУСЕНЬКА: „Приречення“.
МЕТРО: „Тайни воєнної маринарки“, „Любовні несподіванки“.
МІРАЖ: „Пропаще місто“.
МУЗА: „Діти вулиці“ із Бартольомю.
ПАКС: „Прокажена“ і „Ординат Міхоровський“.
ПАЛЯС: „Княжа“.
РІЯЛЬТО: „Посвята“.
РАЙ: „Королівський вальс“.
СВІТ: „Я невинний“ та „Срібні остроги“.
СТИЛЕВЕ: „Панна Петрусь“ і ревія „Весела подорож“.
ТОН: „Іос 27 проти Г-14“.
УТІХА: „Останній поганин“ і ревія.
ХИМЕРА: „7 личок, 7 цілунків“ із Ліл. Гарвей і Вілі Фрічом.

ФОТОПЛЯСТІКОН:

(пл. Марійська 5).

„Спогади із світової війни на французькім фронті“.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 2. жовтня 1937.

БЕРЛІН 15.30 Пісні, 18.00 Розр. муз., 20.00, 21.00 „У країні оперетки“ муз. вечір. БРЮСЕЛЯ ФЛЯМ. 20.00, 21.00, 22.00, 23.00 „Льогенґрін“ оп. Вагнера. БУДАПЕШТ 17.30 Хор, 18.40 Шопенові балади, форт., 19.40 Нар. пісні, 22.10, 23.00 Концерт сальон. орх., ВІДЕНЬ 19.55, 21.00, 22.00 „Ді толе Тересе“ оп. Реміґа, 22.20 Танк. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 22.30 Камер. орх., КОШИЦІ 17.40 Мадярські пісні, 22.30 Концерт камер. орх., МІЛЯНО 17.15, 19.00 Легка і танк. музика, 21.00, 22.00, 23.00 траном. з театру Морлякі в Передж'ї: Фестиваль рел. музики. ПРАГА 11.05 Сальон. музика, 16.25 Болгарські пісні, 16.50 Театр для дітей, 21.00 Орх. конперт, оп. мельодії Моцарта, РАДІО ПАРІ 19.15 Пісні, 20.30, 21.00, 22.00 Концерт орх. і сол., РИМ 19.20 Розр. муз., 21.00, 22.00, 23.00 „Адріяна Лекуврер“ оп. Фр. Чілеа.

Неділя, 3. жовтня 1937.

БЕРЛІН 15.30 Муз. дрібнички, 19.10 Легка музика; БУДАПЕШТ 12.30 Концерт оп. орх., 19.30 Спів, 22.10 Концерт сальон. музики; БРЮСЕЛЯ ФР. 21.00, 22.00 „Ярмарок у Сорочині“ оп. Мусоргського; ВІДЕНЬ 15.40 Тріо б-дур Шуберта, 16.40 Мале попурі, 19.10 Симф. Концерт, 20.20, 21.00 По віденськи, муз. спів; ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 14.30 Обжинки, муз., спів, 18.00, 19.00 Гарні мельодії, КОШИЦІ 18.00 Для Закарпаття; МІЛЯНО 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00, 23.00 „Ромео і Джулієта“ оп. Зандоная, ПРАГА 16.00 Легка музика, 20.55 Орх., 22.35 Джез. РАДІО ПАРІ 20.00, 21.30 Театр Уяви, 20.30 Розр. музика; РИМ 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00 Симф. концерт, 22.15 Комедія.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО

Субота, 2. жовтня 1937.

6.15—8.00 Ран. авд., 11.15 Співаймо пісеньки, 11.40 Брамс: Рапсодія на альт, гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Гутірка, 12.25 Хліб. скр., 14.00, 15.00 Концерт бажань, 14.53 Наша програма, 15.45 Госп. вістки, 16.00 Театр Уяви для дітей: В пустині та пущі, 16.30 Увертюри, орх., 17.00 Богослуження, опісля пісні, 17.50 Морська ліхтарня, 18.00 Сусп. гутірка, 18.05 Фрагм. з опер, гр. пл., 18.25, 18.50, 19.40 Акт. гутірка, 18.40 Програма на завтра, 18.45, 19.50 Спорт, 19.00 Мадярські мельодії у вик. манд., 20.00 Театр у читальні, 20.45 Веч. денник, 20.55 Ощадна господарка папою, 21.05 Огляд видань, 21.20 Концерт: спів, форт., 22.00 Танк. музика у вик. орх., пісеньки, 22.50 Ост. вістки, 23.00 Танк. музика з гр. пл.; у перерві

Неділя, 3. жовтня 1937.

8.00—8.30 Ранішня авд., 8.40 Монюшко: Фантазія з „Гальки“, гр. пл., 8.50 **Дбаймо про здоровля села, гутірка в українській мові виг. д-р Олена Степанів**, коло год. 10.30 після Богослуження: Популярна музика з гр. пл., 11.30 Репортаж із життя, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Мистецтво та громадянство, 12.15 Концерт з участю І. Кепури; у перерві оповідання, 14.15 Розривкова музика з пл., 14.45 Для села: Огляд ринків рільних продуктів, Репортаж із зборів овочів, Музика з гр. пл., Що я бачив у Фінляндії, 15.45 Для дітей: Оповідання, Музика з пл., 16.05 Болгарська музика, спів, 16.45 „Аниця та життя“, говорена повість, 17.00 Концерт орх., пісеньки, 17.55 Гутірка, 19.00 Годинник п. Томи, старосвітський курант, 19.30 Пісні лицарства Собіського, 19.35 Вечерниці із Зимної Води, 20.00 Форт. і гр. пл., 20.35, 21.00 Спорт, 20.40 Політ. огляд, 20.50 Веч. денник, 21.20 Весела Сирена, 21.50 Репортаж, 22.00 Найгарніші пісні Монюшка: Шлємінська спів, форт., 22.25 Твори Чайковського, гр. пл., 22.50 Ост. вістки, 23.00 Танк. музика з гр. пл.

Радіокутик.

СОВІТСЬКЕ РАДІО ВЕДЕ ПРОТИРЕЛІҐІЙНУ ПРОПАҐАНДУ.

Совіти значно зміцнили антирелігійну пропаганду, в чужих мовах, при помочі радія. На цю пропаганду висигновано кілька міліонів рублів. Значну частину видатків покривається зі сконфіскованого церковного майна.

НІМЕЦЬКЕ РАДІО ШУКАЄ СТАРИХ КАЗОК.

Бреславська радіостація звернулася до радіослухачів з закликом, що пошукує осіб, які знають та вміють оповідати старі казки, передані від старенських людей і ніде ще не друковані. Найкраще з цих казок бреславське радіо закупить для зорганізування спеціяльної авдиції.

ЗАГАЛЬНИЙ ФЕСТИВАЛЬ МИСТЕЦТВА

В першій половині жовтня ц. р. відбудеться в Варшаві загальний фестиваль мистецтва. Дуже важною частиною цього фестивалю буде очевидно музичний відділ. Польське Радіо бере в ньому помітну участь, а саме: першорядна симфонічна орхестра Польського Радія та знаменита Мала Орхестра, хори та видатні солісти візьмуть участь у репрезентаційних орхестрах.

Початок фестивалю — дня 5. Х. в салі Фільгармонії в Варшаві. В цілости буде він присвячений творчости композитора К. Шимановського.

ОПОВІСТКИ.

Деканат Теольогічного Виділу Греко-кат. Богословської Академії у Львові подає до відома заінтересованих, що передординаційні і передконкурсові іспити в місяці жовтні відбудуться

в першу середу місяця, себто ДНЯ 6-ГО

в пополудневих годинах. Зголошення вносити до дня 2-го жовтня 1937. 1739

БІРЖА.

Львів, 1. жовтня 1937.

Гроші.

Купно-продажа: Бельги бельг. 89·23, 88·80. Доляри американські 5.29·50, 5.27·00, доляри канад. 5.29·50—5.27·00. Фльорени гол. 293·07—291·35, Франки фр. 18·31—17·81, Франки швайцарські 121·90—121·10, Фунти англ. 26·24—26·08, Гульдени данц. 100·20—99·80, Корони ч. 18·00—17·10, Кор. дан. 117·14—116·30 Кор. норв. 131·83—130·85, Корони шв. 135·33—134·35, Ліри італ. 23·30—22·70, Марки фінлянд. 11·60—11·20, Марки нім. 122·00 — 116·00, Шилінги австр. 97·50—96·50, Тель Авів 26·20—25·90, Марки нім. срібні 129·00 — 123·00

Акції.

4 і пів проц. внутр. 55·75, 55·45, 56·00, 4 поз. інв. 1 ем. ненот., 2 ем. 68·75, серія 81·50, 5 залізн. 59·00, 4 прем. дол. 38·50, консол. 59·00, 58·50, 58·75, дві ост. др.

Папери

Банк Польський 107·50 Цукор 36·00 Вугіль 25·50, 26·10, Ліпьпоп 53·00, Моджеів 9·90, Островець 26·50, Габербуш 42·25,

ЦЕНТРОСОЮЗ-ЛЬВІВ.

Звідомлення зі збіжевого ринку.

Львів, 30. вересня 1937.

Центросоюз платив за 100 кг. льоко вагон станція заладування.

Пшениця одн.	28·00—29·00
Пшениця зб.	27·50—28.50
Жито 1 штанд. (військ. відб.)	22·25—23·00
Жито зб.	21·25—22·25
Ячмінь пашн.	19·00—19·50
Ячмінь 680	20·50—21·00
Овес легко задош.	18·50—19·00
„ незадош.	20·50—21·00
Кукурудза жовта	22·50—23·00
Кукурудза червона	23·50—24·00
Ріпак	58·00—59·00
Вика темна нового збору	15·00—16·00
Вика сіра	14·00—15·00
Насіння льону	44·00—45·00
Гречка	16·50—17·00
Конопляне сімя	36·00—36·50
Сонішникове сімя	37·00—37·50
Просо	16·00—16·50
Фасоля Корона руч. виб. з міш.	52·00—53·00
„ Різен „ „ „	40·00—41·00
„ Шмальцівка „ „	30·00—31·00
„ Цукрівка „ „	27·00—28·00
„ Краса рафована	23·00—24·00
„ Біла (явфбонен) раф	25·00—26·00

Пшениця дальше подорожіла. Ціни иних продуктів незмінені. Тенденція на загал вдержана.

Звідомлення овочевогоринку.

Ціни гуртові за 100 кг. льоко Ринок.

Яблока І.	20·00—28·00
Яблока ІІ.	12·00—18·00
Яблока ІІІ.	8·00—10·00
Грушки І.	35·00—60·00
Грушки ІІ.	20·00—30·00
Грушки ІІІ.	12·00—15·00
Помідори	10·00—12·00
Горіхи	75·00—80·00
Цибуля за 100 кг.	10·00—10·50
Виноград борщівсь.	95·00—100·00

ЦЕНТРОСОЮЗ

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

Львів, 1. жовтня 1937 р.

1 кг. масла десер. бльок. без оп.	2·95 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак.	3·00 зол.
1 кг. експорт. зачет . .	3·00 зол.
молоко . . .	15—16 сот.
яйця (копа)	4·30 зол.

Тенденція на масло й молоко вдержана, на яйця сильна.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

РІЖНІ

ЗА 1 ЗОЛ. переробляє капелюхи жіночі і мужеські. КОПЕРНИКА 26, подвіря. Увага через ганок. 1761 1—3

ПАСКИ ЖІНОЧІ НАЙДЕШЕВШЕ поручає вирібня Галицька 5. 1757 1—5

НАУКА

ТАНЦІВ вчимо вибагливо в салі Руського Касина Рутовського 22. ІІ. п. Театр Ріжнородностей. Вписи понеділки, середи, пятниці від 6—8. 1760 1—1

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ГР. КАТ. уряд парох. у Побуці п. Свивідсько Вижне, шукає фахівця, який піднявся би позолотити іконостас. 1756 1—1

ДОБРОЇ, спокійної, інтелігентної господині шукаємо зараз до ведення господарства на селі і кухні у священика вдівця. Зголошення спрямовувати на адресу: Оля Антоник — Малнів к. Мостиськ п. в місці. 1749 2—2

ПОВІТОВИЙ Союз Кружків Р. Ш. в Копичинцях шукає вправного рідношкільного організатора. Платня згідно з умовою. Оферти на руки адвоката Трояна, Копичинці. Неприняті без відповіди. 1762 1—1

СТАРШИЙ священик шукає інтеліґентної господині. Зголошення до „Діла“ під „Зараз“. 1763 1—6

МЕШКАННЯ

КІМНАТА, хід з передпокою, для одної або двох осіб з харчем або без до винайму від 15. Х. Тереси 2 с. м. 3. Перфецька. 1747 2—2

КІМНАТА при вул. Гевінга скромна, соняшна, з окремим входом і ключем від брами, до винайму для старшої особи від 1. 10. н. р. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Кімната“. 1759 1-2

КУПНО - ПРОДАЖА

СТИЛЕВА СПАЛЬНЯ (2 ліжка, 2 нічні столики, 2 шафи, дзеркала), ясний дуб, інкрустовані гуцульські взори, в цілости або частинно (2 ліжка з нічними столиками, сітки, матраци) — оказійно на продаж. Інформації в Адміністрації „Діла“. 2—3

СРІБЛО столове та китайське, великий вибір, дешево у фірмі Л. Роззажевський Львів. Академічна 2 (готель Жоржа). 1707 4-10

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ОГОЛОШЕННЯ.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. В друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.

ПАЛЯС: „Княжа".
РІЯЛЬТО: „Посвята".
РАЙ: „Королівський вальс".
СВІТ: „Я невинний" та „Срібні остроги".
СТИЛЕВЕ: „Король Бродвею" та ревія „Те, що найгарніше".
ГОН: „Іко 27 проти Г-14".
УТІХА: „Останній поганин" і ревія.
ХИМЕРА: „7 личок, 7 цілунків" із Ліл. Гарвей і Вілі Фрічом.

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська 5).
„Каринтія"
Вертерзе — Ґмінд — Озіяхерзе.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Пятниця, 1. жовтня 1937.

БЕРЛІН 11.15 Веселі мельодії, 17.00 Бранденбурський концерт Баха ч. 5. д-дур, 18.00 Легка музика, 21.15 Форт., БУДАПЕШТ 12.05 Спів, форт., 17.30, 18.00 Сальон. музика, 19.30, 20.00, 21.00, 22.00 Опера, БРНО 19.35, 20.00 „Люкреція" оп. Респіґія, ВІДЕНЬ 15.15 Форт. музика для молоді, 15.40 Авд. для дітей, 17.25 Скрипка, 19.25 Вес. музика, 20.40, 21.00 „Відер Відея" ком. Айхендорфа, 22.30 Орх. муз. новини, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.40 Вес. авд., 21.15 Розр. музика, КОШИЦІ 18.00 Для Закарпаття (словацькі пісні), МІЛЯНО 19.40, 19.53 Розр. і легка музика, 21.00 Орх. концерт, 22.10 Скрипка, ПРАГА 20.00 Балетові сцени, суїта Глазунова, 21.05 Орх. концерт, РАДІО ПАРІ 19.30 Пісні, 19.45 Форт., 20.30, 21.00, 22.00 Ля Ґазет де Монмартр, розр. програма, РИМ 19.30, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00 „Домик трьох дівчат" оп. Шуберта-Берте.

Субота, 2. жовтня 1937.

БЕРЛІН 15.30 Пісні, 18.00 Розр. муз., 20.00, 21.00 „У країні оперетки" муз. вечір, БРЮССЕЛЯ ФЛЯМ. 20.00, 21.00, 22.00, 23.00 „Льоенгрін" оп. Ваґнера БУДАПЕШТ 17.30 Хор, 18.40 Шопенові балади, форт., 19.40 Нар. пісні, 22.10, 23.00 Концерт сальон. орх., ВІДЕНЬ 19.55, 21.00, 22.00 „Ді толе Тересе" оп. Реміша, 22.20 Танк. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 22.30 Камер. орх., КОШИЦІ 17.40 Мадярські пісні, 22.30 Концерт камер. орх., МІЛЯНО 17.15, 19.00 Легка і танк. музика, 21.00, 22.00, 23.00 грамоф. в театру Морліні в Переджуїі: Фестіваль рел. музики, ПРАГА 11.05 Сальон. музика, 16.25 Болгарські пісні, 16.50 Театр для дітей, 21.00 Орх. концерт, оп. мельодії Моцарта, РАДІО ПАРІ 19.15 Пісні, 20.30, 21.00, 22.00 Концерт орх. і сол., РИМ 19.20 Розр. муз., 21.00, 22.00, 23.00 „Адріенна Лекуврер" оп. Фр. Чілеї.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Пятниця, 1. жовтня 1937.

6.15—8.00 Раншішя авд., 11.15 Будуємо нові школи, 11.40 Дворжак: Славянські танки, гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Про перенаселення гал. села, 12.20 Комунікат льв. Хліборобської палати, 12.25 Мала орх., 13.55 Легка музика з гр. пл., 14.35 Трохи пісні, трохи слова та гр. пл., 14.53 Львів. біржа, 15.00 З оп. музики, гр. пл., 15.45 Господарські вістки, 16.00 Гутірка з хорими, 16.15 Розр. концерт у вик. сальон. тріо, 16.45 У Ріо й Інтеріорі, 17.00 Скрипкові твори та пісні, 17.50 Світляні ростини, 18.00 Турист. інформатор, 18.05 Італійські пісеньки, гр. пл., 18.10, 18.40 Програма на завтра, 18.15 Легкі пісеньки в супр. форт., гр. пл., 18.30 Шляхи до щастя, 18.45, 19.50 Спорт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Форт., 19.30 Шуберт: Соната (Арпеджоне) альтівка, форт., 20.00 Зі старих і нових оперетон, орх., спів, 21.45 Поезії Метерлінка, 22.00 Орх. концерт, 22.50 Ост. вістки, 23.00 Танк. музика з гр. пл.

Субота, 2. жовтня 1937.

6.15—8.00 Ран. авд., 11.15 Співаймо пісеньки, 11.40 Брамс: Рапсодія на альт, гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Гутірка, 12.25 Хліб. скр., 14.00, 15.00 Концерт бажань, 14.53 Наша програма, 15.45 Госп. вістки, 16.00 Театр Уяви для дітей: В пустині та пущі, 16.30 Увертюри, орх., 17.00 Богослуження, опісля пісні, 17.50 Морська лихтарня, 18.00 Сусп. гутірка, 18.05 Фрагм. з опер, гр. пл., 18.25, 18.50, 19.40 Акт. гутірка, 18.40 Програма на завтра, 18.45, 19.50 Спорт, 19.00 Мадярські мельодії у вик. манд., 20.00 Театр у читальні, 20.45 Веч. денник, 20.55 Ощадна господарка пашею, 21.05 Огляд видінь, 21.20 Концерт: спів, форт., 22.00 Танк. музика у вик. орх., пісеньки, 22.50 Ост. вістки, 23.00 Танк. музика з гр. пл.; у перерві в год. 23.10 „Розсіяний" монольог.

Радіокутик.

РАШИН ДЛЯ ВСІХ.

Новий програмовий сезон Польського Радія починається у першу неділю жовтня. Принесе він новий поділ годин поодиноких родів авдицій та новий спосіб опрацювання деяких пунктів програми. Щоденні авдиції назагал лишаться без змін. Пригадуємо, що і в цьому сезоні буде надаватися ґімнастика на 20 хвилин, окремо для мужчин, окремо для жінок. Ранній пресовий денник пошириться до 15 хвилин. Основно зміниться полуднева загально-польська програма. Буде це спеціяльна програма для популяризації Рашина, обрахована на найширші верстви населення, особливо на провінції. Щоденні рільничі авдиції поширюються до 25 хвилин.

В загальнопольській програмі Рашина передбачається процентово 54,37 проц. музики, 12,34 проц. мішаних авдицій та 29,63 проц. живого слова. Решту часу займуть богослуження та сиґнали.

ПРОВІНЦІОНАЛЬНІ СТАЦІЇ.

Львів в цьому році буде продовжувати дотеперішню лінію окраїнної стації. Побіч елементу гумору Львів працюватиме над поліпшенням таких форм, як оповідна повість. Новинкою Львова будуть авдиції для сільських читалень, надавані що неділі вечором.

Лодзь і Катовиці спеціяльну увагу присвячуватимуть робітничим проблемам.

Краків особливу увагу зверне на зацікавлення міської інтеліґенції.

БІРЖА.

Львів, 30. вересня 1937.

Гроші.

Купно-продажа: Бельґи бельґ. 89·23 88·80, Доляри американські 5.29·50, 5.27·00 доляри канад. 5.29·50—5.27·00. Фльорени гол. 293·22—291·50, Франки фр. 18·33—17·80, Франки швайцарські 121·80—121·00, Фунти англ. 26·24—26·08, Гульдени данц. 100·20—99·80, Корони ч. 17·80—17·00, Кор. дан. 117·14—116·30 Кор. норв. 131·83—130·85, Корони шв. 135·28—134·30, Ліри італ. 23·10—22·50, Марки фінлянд. 11·60—11·20, Марки нім. 120·00 — 114·00, Шилінґи австр. 97·50—96·50, Тель Авів 26·20—25·90, Марки нім. срібні 129·00 — 123·00

Акції.

4 і пів проц. внутр. 55·75, 55·45, 56·00, 4 пох. інв. 1 ем неност., 2 ем. 68·75, серія 81·00, 5 залізн. 59·00, 4 прем. дол. 38·25, консол. 58·65, 58·50, 58·75, дві ост. др.

Папери.

Банк Польський 108·00, Цукор 36·00, Вуголь 26·00, 26·10, Ліпьоп 33·50, Моджеїв 9·90, Островець 26·50, Габербуш 42·25,

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, 30. вересня 1937 р.

1 кг. масла десер. бльок. без оп.	2·85 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак.	2·90 зол.
1 кг. експорт. зачет	2·90 зол.
молоко	15—16 сот.
яйця	4·30 зол.

Тенденція слаба на масло й молоко, на яйця звишкова.

Подяка.

Перебувши важку кількамісячну недугу, почуваюся до обовязку цією дорогою зложити щиро-сердечну подяку: Впов. П. Проф. **Лясковніцькому** за вміле та успішне переведення операції та за догляд після неї, Впов. П. Проф. д-р М. Панчишинові, Проф. д-р В. Черецькому, д-р М. Макарушці, д-р Мерерові, д-р Цимбалістому, д-р В. Щуровському, д-р Наглякові і д-р Малисові за влучне розпізнання недуги, щирі лікарські та товариські поради, та лікарську поміч у часі недуги й по операції. Дякую Директорові Санаторії Червоного Хреста, д-р Яклінському за опіку в часі мого побуту в санаторії. Неменше дякую пресі за теплі згадки, а своякам, товаришам по професії, приятелям і знайомим за щирі побажання, відвідини та вияви прихильности.

Львів, вересень 1937 р.

Д-р Лев Ганкевич.

ОПОВІСТКИ.

Загальні Збори Батьківського Кружка при всенароднй 7-кл. школі ім. М. Шашкевича у Львові, вул. Замкнена 6 відбудуться 10. жовтня 1937 в 10. год. з таким порядком нарад: 1) Відчитання протоколу з попер. Загальних Зборів. 2) Звіт з діяльности Виділу Батьк. Кружка за р. 1936-37. 3) Звіт з діяльности Ревізійної Комісії і уділення абсолюторії уступ. Виділові. 4) Вибір нового Виділу Батьк. Кружка. 5) Внески і запити. — В разі неприсутности всіх членів відбудуться Загальні Збори о пів години пізніше при якійнебудь скількости членів.

МЕШКАННЯ

КІМНАТА, вхід з передпокою, для одної або двох осіб з харчем або без до винайму від 15. X. Тереси 2 с. м. 3. Перфецька. 1747 1—2

СТАНЦІЯ для студенток (тів). Умовини догідні. Личаківська 21. І. п. двері 6. 1743 1—2

НАУКА

ФРАНЦУСЬКЕ, англійське, німецьке — поч., заав. „Ecole Française" Баторія 34. І., кураторією затв. Листування у чужих мовах, бухгальтерія, стенографія, машинописання. 4/22 2—2

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ДОБРОЇ, спокійної, інтеліґентної господині шукаємо зараз до ведення господарства на селі і кухні у священика вдівця. Зголошення спрямовувати на адресу: Оля Антоняк — Малнів к. Мостиськ п. в місці. 1749 1—2

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

УРЯДОВЕЦЬ, молодий українець без налогів ожениться з панночкою не дуже бідною. Адмін. „Діла" під „Добре серце". 1751 1—1

КУПНО - ПРОДАЖА

СТИЛЕВА СПАЛЬНЯ (2 ліжка, 2 нічні столики, 2 шафи, дзеркала), ясний дуб, інкрустовані гуцульські взори, в цілости або частинно (2 ліжка з нічними столиками, сітки, матраци) — оказійно на продаж. Інформації в Адміністрації „Діла". 1—3

ПЕЧІ залізні і частини, замки безпеки Сальво, виправи кухонні, приладдя поручає Рентчнер, Леґіонів 37. 8—8

РІЖНІ

ФОРТЕПІЯНИ, піяніна, фісгармонії знаменіті, гарантовані — дешево продає, міняє **Ганак, Пілсудського 21, І. пов.** 1456 18-20

БЮРО ПОЛАГОДИ у Варшаві Олени Васильчук, полагоджує всі справи торговельні та дає інформації, заощаджуючи зайву подорож до Варшави. У домівці Бюра постійний сальон-виставка „Гуцулка", що закуповує і приймає в комісову продаж вироби українського народнього мистецтва, промислу (килими, ліжники, вишивки, кераміку й деревляну різьбу). **Варшава, вул. Маршалковська 97 А, м. 2 (тел. 9-83-93).** 1652 8—15

ГОДИННИКИ Омеґа, Тіссо, Цима, дешево у фірмі Л. РОЗВАЖЕВСЬКИЯ, Львів Академічна 2, Готель Жоржа. Годинникарсько-ювилерські роботи. 1707 4-10

ШКЛЯРСТВО В. Стельмах шиби, дзеркала, рями, оправа образів виконує найдешевше. Львів, Коперника 22. тел. 245-79. 1727 3—7

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

РЕНТҐЕНОЛЬОҐ
Д-р Людвика Ляндес-Ляйнерова
ЛОЗИНСЬКОГО 9, ТЕЛ. 255-50
ВЕРНУЛАСЯ. 1—8

ОГОЛОШЕННЯ.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.